XXXIV. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. NOVEMBER 2.

Ludas Matyi

Tót Gyula rajza

AUKCIÓ

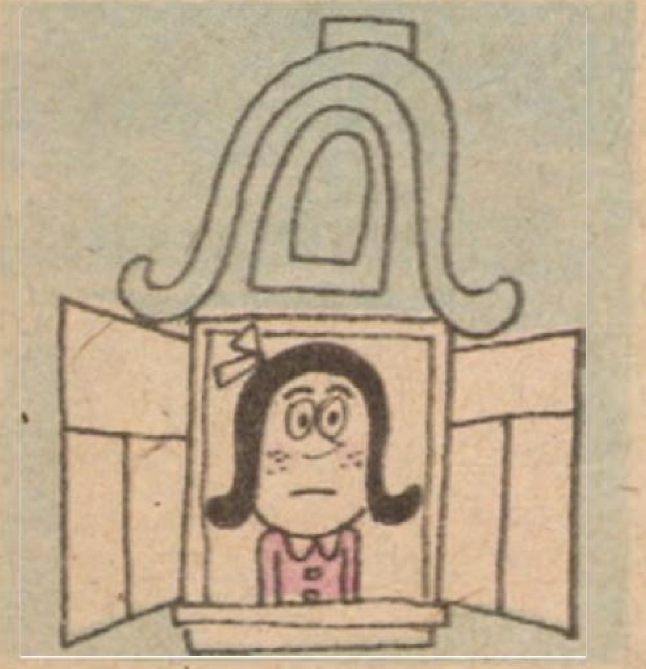
AVAGY LEGFŐBB KINCSÜNK A GYERMEK

KEDVES LUDAS!

EMBERSÉGBŐL ÖTÖSRE VIZSGÁZTAK

A *Ludas Matyi* 1977. február 17-i számában ismertettük *Dr. Wersényi Györgyné* (Bp., Ferenc krt. 7. — 1094) tanítónő levelét. Egy volt tanítványa: mozgásszervi beteg kislány érdekében szólt, aki azért nem jár már iskolába, mert megnőtt és szülei nem bírják cipelni II. emeleti lakásukból. „Talán egy gyári szocialista brigád tudna a kis *Berta Andreának* egy olyan lépcsőn tologatható

vagy karfára erősíthető széket szerkeszteni, amivel szülei a lépcsőn levihetnék, s az utcán is tolhatnák, ha a gyermek elfárad" — írta a tanítónő.

Segítettek az emberek, írja most, csaknem két év után, 1978. októberében kelt levelében dr. Wersényi Györgyné. A IX. ker. Tanács lakásügyi osztályának vezetője, *dr. Kiss Mária* és munkatársai három hét alatt elintézték a cserekérelmet, a beteg kislánynak s családjának egy Szamuely utcai félemeleti lakást jutattak. Régi, Ferenc körúti, II. emeleti lakásukat a Lakásépítő Szövetkezet Rákóczi brigádja — *Esler István, Péter Károly*, s a brigád többi tagja — éjjelbe nyúló lelkes munkával, ingyen kifestette, kimázolta, hogy Bartáék azt megfelelő állapotban adhassák át a tanácsnak, illetve a következő lakónak.

Az iskola orvosnője, dr. *Galla Zsuzsa* kiutalta a kislánynak a megfelelő típusú összecsukható tolókocsit, amelynek ára: ezer forint. Ezt az összeget a Főv. Autótaxi Vállalat karbantartó brigádja adta össze és nevükben *Jesztl József* művezető és *Szijártó Ferenc* adták át a pénzt a gyermeknek, a brigád ajándékaként. A brigád ezenkívül megtervezte, elkészítette és beépítette azt a sínszerű kis építményt, amely a kislány jelenlegi lakhelyén lévő tíz lépcsőt áthidalja. Ezen a sínen Berta Andrea édesanyja könnyen letolhatja a gyermeket kocsistul az utcára. A kislány így nem él elszigetelten a szobájába zárkózva, láthatja az embereket, játszótársait. Nagy öröm, hogy a kislány problémája megoldódott, köszönöm a szocialista brigádoknak és mindenkinek, aki ebben az ügyben segített, a Ludas Matyi szerkesztőségének is, hiszen a lapban megjelent levelem nyomán jelentkeztek a segíteni akarók — írja dr. Wersényi Györgyné.

SE TÉRKÉP, SE TÁBLA

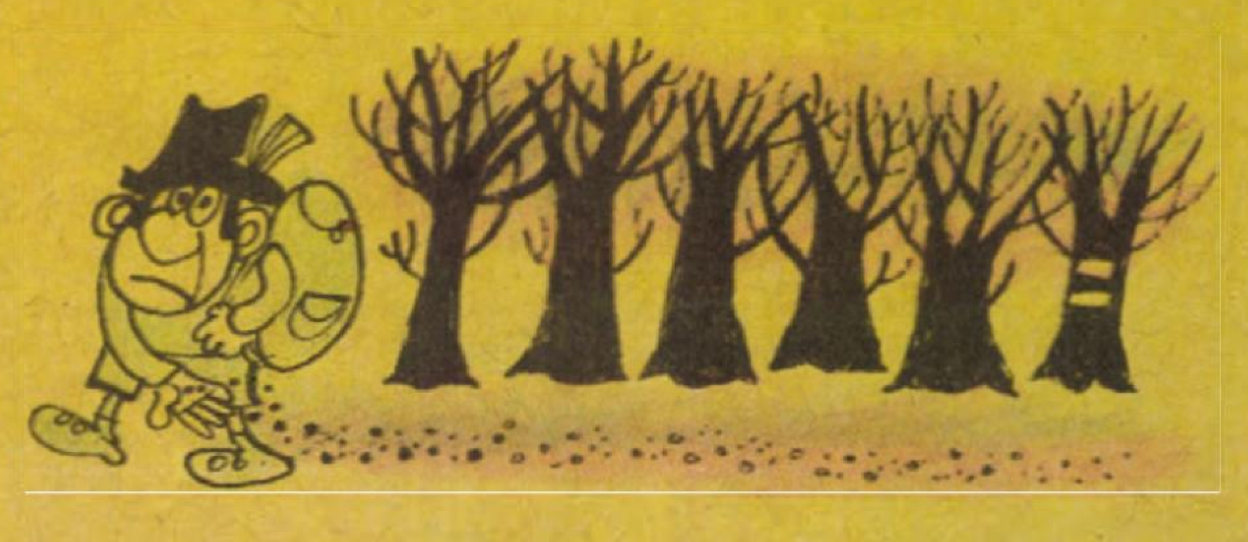
HÁRMAN, ÖREGFIÚK, régi jó barátok, négy napig jártuk a *Piliseket*, hajdani túráink emlékeit idézve barangoltunk a hegyekben. Térkép szerint akartunk menni. Emlékeztünk rá, hogy akkoriban (vagy negyven éve) a HÉV-állomásokon meg a turistaházak falán jó térképek, az útkereszteződéseknél pedig eligazító táblák voltak.

És most?

Sem a *pomázi*, sem a *szentendrei* HÉV-állomáson nincs se térkép, sem útmutató tábla. Hasonló a helyzet *Visegrádon* és a *nagymarosi* révnél, de a *nagyvillámi* meg a *kőhegyi* turistaházon sincs tábla. Egyedül *Dobogókőn* láttunk jó turistatérképet, a régit. Igaz, hogy van ott egy új, sematikus eligazító tábla, amely az utak jelzéseit és a menetidőt mutatja, de ez alig több a semminél.

A TURISTAUTAK JELZÉSEI pontosak, ez tény, és talán jó térkép szerint tájékozódni is lehetne rajtuk, térkép azonban ezeken a fontos túrahelyeken sehol sem kapható.

Az ember tehát kérdezősködik, majd nekivág a jelzésnek és megy, amíg nem kerül ahhoz a bizonyos hármas úthoz (ha nem is sík mezőben, de sűrű erdő közepén), és... és halad az orra után. Csak egy példa: *Paprétnél* (ez a Pilis-hegység egyik

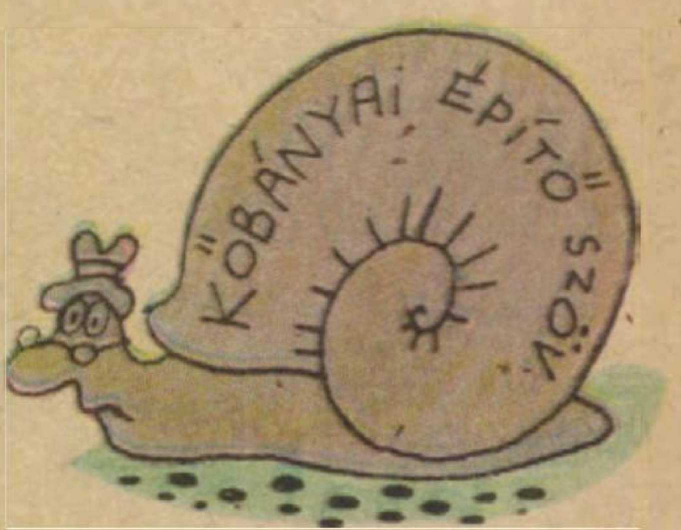
fontos túraközpontja) se tábla, sem irányjelzés, sem egy teremtett lélek. Ezért hát negyvenéves emlékeinket felidézve megyünk tovább a „kéken", amíg egy nem régen épített erdészeti útnál — nincs tovább. A gombjainkon számoltuk ki, hogy most vajon merre haladjunk *Szentlászló* felé? El is keveredtünk. Már erősen alkonyodott, amikor fölmásztam egy magaslesre, és körülleste m...

KOROMSÖTÉTBEN VERGŐDTÜNK ki az országútra. Végre megláttuk a falu fényeit, és az onnan kiinduló — talán utolsó — autóbuszt. Szerencsére a Szentendre felé tartó busz sofőrje integetésünkre megállt (szeptember 28-án 18.25-kor), és fölvett. Köszönjük.

S. L.

CSAK A KEZDET NEHÉZ?

Záróra — két éve címmel a Ludas Matyi idei 20. számában megírtuk, hogy Kőbányán, a Pongrác út 17-ben önkiszolgáló közért működött. A háborús éveket átszenve-

dett épület időközben megsüllyedt, életveszélyessé vált, a boltot bezárták. A környéken nyitottak egy üzletecskét, ám ez a bezárt közért széles árukészletét nem tudja pótolni.

A kerületi tanács, megoldást keresve, végre kivitelezőt talált: a Kőbányai Építő Szövetkezetet. Négy hónap elteltével azonban 82 aláírással ellátott levelet kaptunk. Ebben a Pongrác-telepiek méltán teszik szóvá egyre növekvő aggodalmukat, amiért az építkezés meg sem kezdődött még...

A Kőbányai Építő Szövetkezet elnökétől szerzett legfrissebb értesülésünk szerint, az építők állják szavukat, és az új közértet az év végére átadják. Félreértés ne essék: még ennek — az 1978-as — évnek a végén!

Reméljük, ami késik valóban nem múlik. Olvasóink jelzései alapján az építkezés menetét továbbra is figyelemmel kísérjük.

(f. i.)

Levelesládánkból

Azt szeretné tudni Antalóczy Tiborné (Nyíregyháza, Árpád u. 12. — 4400), hogy a jól bevált, szép,

MARINA KREPPNYLON,

női harisnya vajon miért nem kapható? Helyette az Edit nevűt kínálják az áruházakban, ez azonban vastag és nem szép, nem pótolja a Marinát.

Rimavölgyi Károly (Bp., Alkotás u. 39/b — 1123) szeret kirándulni. Sajnos, séta közben megszomjazik. Legutóbb a Disznófő vendéglőben — azon a címen, hogy esküvői vacsorára készülnek — egyetlen üveg pepsit sem voltak hajlandók adni még levélírónk kislányának sem. Nem akartak leülni, a gyermek csak úgy állva itta volna meg az orruk előtt tornyosodó, pepsivel teli ládaoszlopokból az egyik üveget —, de szó sem lehetett róla!

Rendszeres fogyasztója a

FERENC JÓZSEF KESERŰVÍZNEK

Cseri Tibor nyugdíjas (Bp., Hock J. u. 12. — 1082). A Ludasban múltkoriban elpanaszolta egy olvasó, hogy a literes kristályvíz árát csendben és indokolatlanul, 60 fillérrel felemelték. Erről jutott Cseri Tibornak eszébe: a Ferenc József keserűvíz árát a legutóbbi árrendezés során kb. 660 százalékkal emelték fel, 75 fillér helyett egyszeriben 5 Ft lett. Holott cukor nem kell hozzá, természetes forrásból van és többnyire beteg, idős, alacsony jövedelmű emberek isszák.

Igen szűklátókörű S. L. (Szép az icipici női cipő — Ludas, 39. sz.), hogy csak a 35-ös női cipőt hiányolja — írja Takács Géza (Bp., Pajzs u. 22/b. — 1025). Olvasónk szerint a kereskedelem egyszerűen könnyít magán, önkényesen megállapítja az extra méreteket, s azokból alig kínál valamit.

A hivatalos táblázat szerint a legkisebb normál méretű női cipő 39-es. Tehát nemcsak a 35-ös, hanem

A 36-OS, 37-ES, 38-AS NŐI CIPŐ

is extraméretnek tekintetik! Olvasónk szerint nemcsak a cipő-, hanem a ruhakereskedelem is szűkíti a méretbeli kínálatot. A bolti ruhák 80—90 százaléka a 164 cm magas hölgyeknek való. Szinte ritkaság, hogy egy-egy boltban még további két méret is legyen.

Bosszankodás százötvenért

(Ludas, 37. sz.)

A Csak egy számmal tér el című cikkükben említett előfizetők adatai postai szedési és belkezelési hiba miatt kerültek tévesen a telefonkönyvbe, ezért az érintettektől elnézést kérünk. A magánelőfizetői telefonkönyvben 352 000 adat van, ehhez képest a téves adatok mennyisége elenyészően minimális, így a javasolt hibajegyzék, ill. pótlás megjelenését indokolatlannak tartom. — Az Itt a Posta, hol a posta című cikkel kapcsolatban tájékoztatom, hogy a telefonkönyv átvételére szolgáló értesítésen a 8. Postahivatal címét illetően sajnálatos elírás történt, amelyért az előfizetők szíves elnézését kérjük.

László Lajos
ig. h.
Bp-i Távbeszélő Igazgatóság

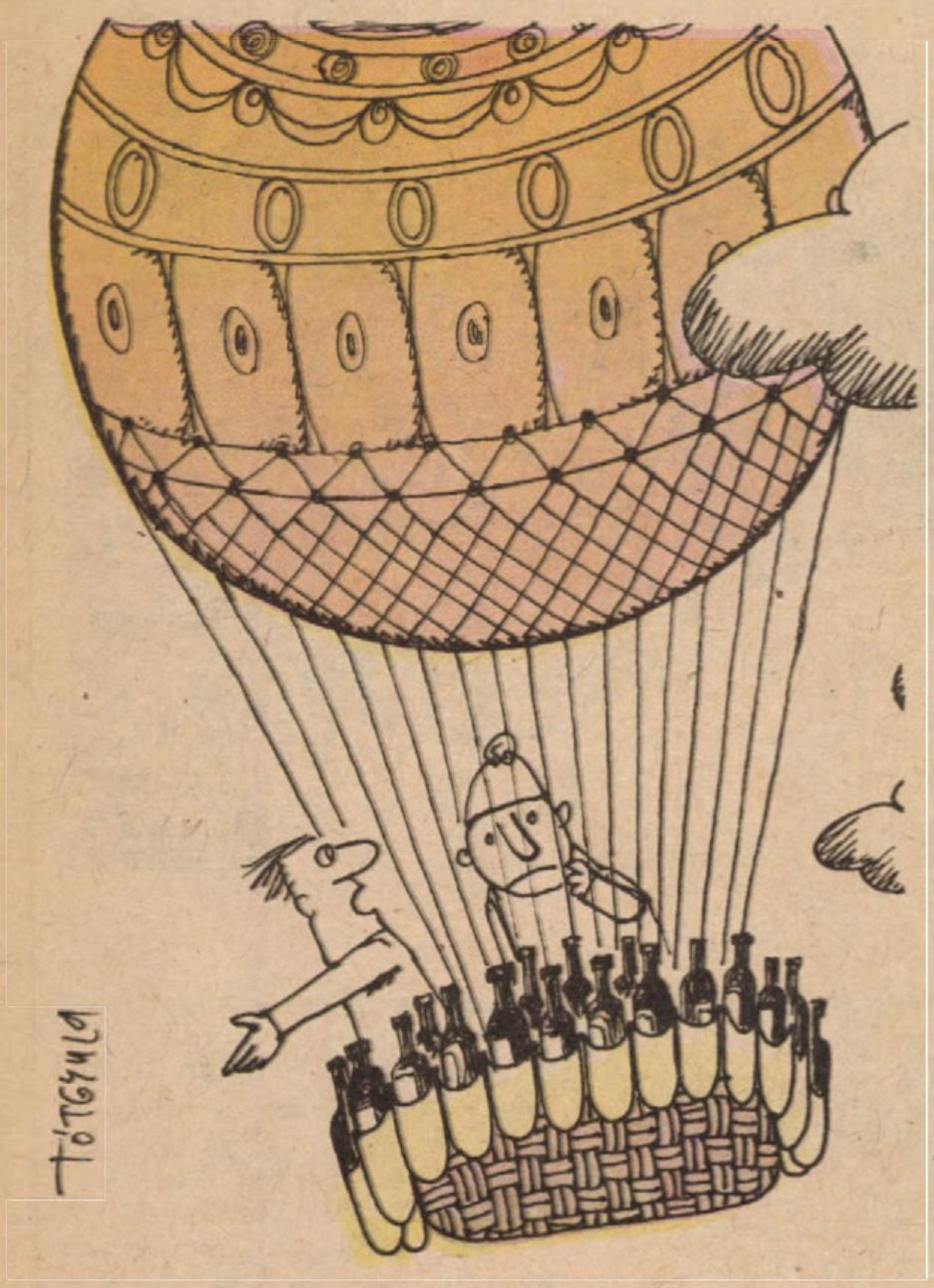
A CÍMZETT VÁLASZOL

Sokat tűnődtünk a válaszon, amelyhez két megjegyzést fűzünk.

1. Az „érintettek", akiktől a Távbeszélő Igazgatóság elnézést kér — nem csak azok az előfizetők, akiknek adatai hibásan szerepelnek a könyvben. Többé-kevésbé m i n d e n k i érintett, akár előfizető, akár nem, aki telefonkönyvet használ és abban téves adatra bukkan.

2. Mit jelent az, hogy „elenyészően minimális?" Talán Einstein tudna mit kezdeni a kifejezéssel, annyira relatív. Úgy gondoljuk: egyelőre nincs is teljes képe a hibákról a Távbeszélő Igazgatóságnak, feltehetően be sem futott még minden hibareklamáció. (Nem is fog befutni valamennyi — sokan nem fáradnak amiatt, hogy erről értesítsék az illetékeseket.) Furcsa aránypár tehát, amelynek csak az egyik felét ismertetik, azt, hogy 352 ezer az adatok száma, azt azonban nem, hogy menynyi ebből a hibás? (Elenyészően minimális — ez nem szám). S minthogy tapasztaltuk: milyen tengersok időbe telik nálunk egy-egy komplett telefonkönyv megjelentetése, ezért nem tartanánk éppen feleslegesnek valami (remélhetőleg gyorsan készülő) hibajegyzék, vagy pótlás kiadását. Mert különben talán ismét hétnyolc, vagy még több évig nézegethetjük kétkötetes telefonkönyvünkben a *kijavítatlanul* hibás adatokat.

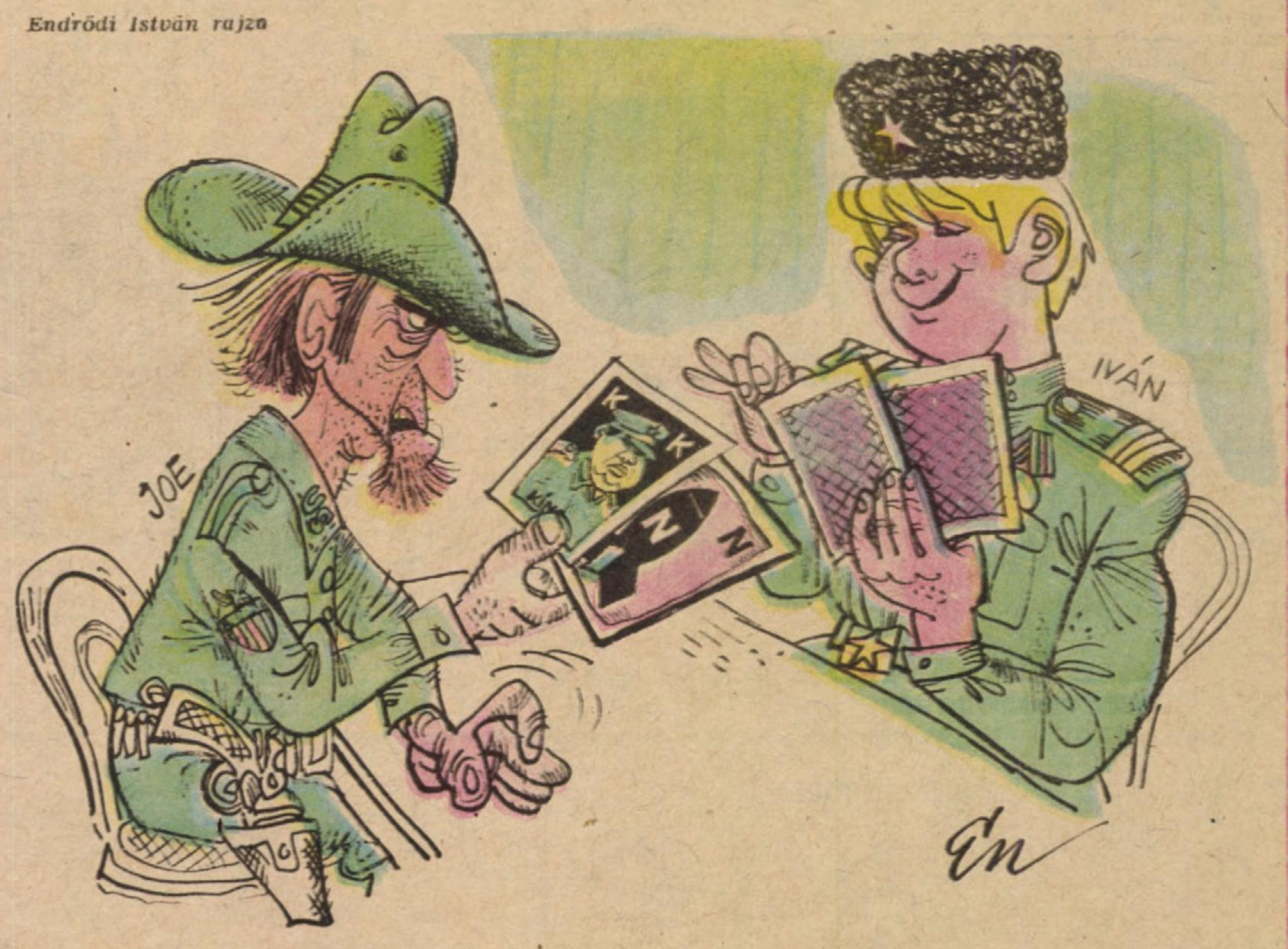
MAGYAR LÉGHAJÓS KÍSÉRLET

– Süllyedünk, gyorsan meg kell inni egy ballasztot!

PÓKERPARTI

Endrődi István rajza

– Csak tudnám, hogy neki mi van a kezében...

PÁLYÁK

Jön haza Letenye fater, az öreg gépkovács, átkiabál a gangon.

— Na komám — azt mondja nekem —, elsején leteszem a lantot. Elmegyek nyugdíjba, mint a sicc. Elég volt, fejramt, jöjjenek a fiatalok!

Aztán olvasom másnap a lapban, hogy a fiatalok jönnek is, de inkább olyan másmilyen pályákra pályáznak. Ahol az ember talán nem kap sztárgázsit, de fix, hogy nem kap sérvet. Ahol az ember nem piszkolja el sem a kis ruháját, sem a kis kezét. Ahol esetleg nem lehet feltörni, de sohasem kell letörni. Ahol nem fontos a jó fellépés, de délután háromkor mindig le lehet lépni.

Úgy gondolom, létezik egy maszek munkaközvetítő, amely reális igényeket elégít ki. Bemegy mondjuk egy magyar anya a felső tízmillióból.

— Kérem, a fiacskám most lesz húszéves. Szeretnék karácsonyra valami kellemes állást a pubinak. Tetszik érteni, az apja éjt nappallá téve fröccsönt, én három turnusban művelem a díszbőrt, a családi jólét alapjait tehát hetedíziglen megvetettük. Olyasmi kéne tehát, ahol Béluska elegánsan ellébuskálhat.

— Asszonyom — mondja a maszek munkaközvetítő —, szót se többet, mindent értek, ön meg lesz elégedve. Nos, mit szólna teszem azt egy ornito-pszichológusi munkakörhöz?

— Ornito-pszichológus — mondja a magyar anya. — Egész jól hangzik. No és mit kell ott csinálni?

— Szinte semmit, kérem — sugárzik a maszek, mint egy izotóp. — A pubi egész nap a jó levegőn álldogálhat, kellemes zöldövezetben, még csak mozdulnia sem kell. Lényegében a madárijesztői pálya korszerűsített változata. Azzal a különbséggel, hogy ha Béluska naponta három ízben odaszól a madaraknak: „Menjetek a fenébe" — már túl is teljesítette a klasszikus normát.

— Hát nem tudom — mondja a magyar anya. — Az a baj, hogy könnyen felfázhat.

— Fázékonyság esetére hadd ajánljam ugyanennek a szakmának urbanizált variációját, a propaganda-demonstrátori pályát. Elegáns környezet, tompított valőrök, a pubinak az orrát sem kell kidugnia a szabad levegőre.

— Propaganda-demonstrátor — ízlelgeti a magyar anya. — Nem rossz. És mi az, hogy propaganda-demonstrátor?

— Kirakatbaba.

Magyar anya elhúzza az orrát.

— Tudja kérem, én azt szeretném, ha Béluska jobb körökben forogna.

— Ah, értem — kiált a maszek. — Miért nem ezzel kezdte, asszonyom? Ebben az esetben máris ajánlhatok a pubinak egy remek körrevizori állást.

— Körrevizor? Ez jó! És mit csinál egy körrevizor?

— A forgóajtót ellenőrzi a Hiltonban. Asszonyom, önnek is érzékelnie kell: Béluska ennél jobb körökben nem is foroghat.

— Jó, de ott mindenféle emberekkel találkozhat. Tudja, jobb szeretnék a pubinak valami vezetői beosztást.

— Vezetői beosztást, ahol nem találkozik emberekkel... Asszonyom, megvan! Béluskából kennelinstruktort faragunk.

— Az micsoda?

— Kutyasétáltató.

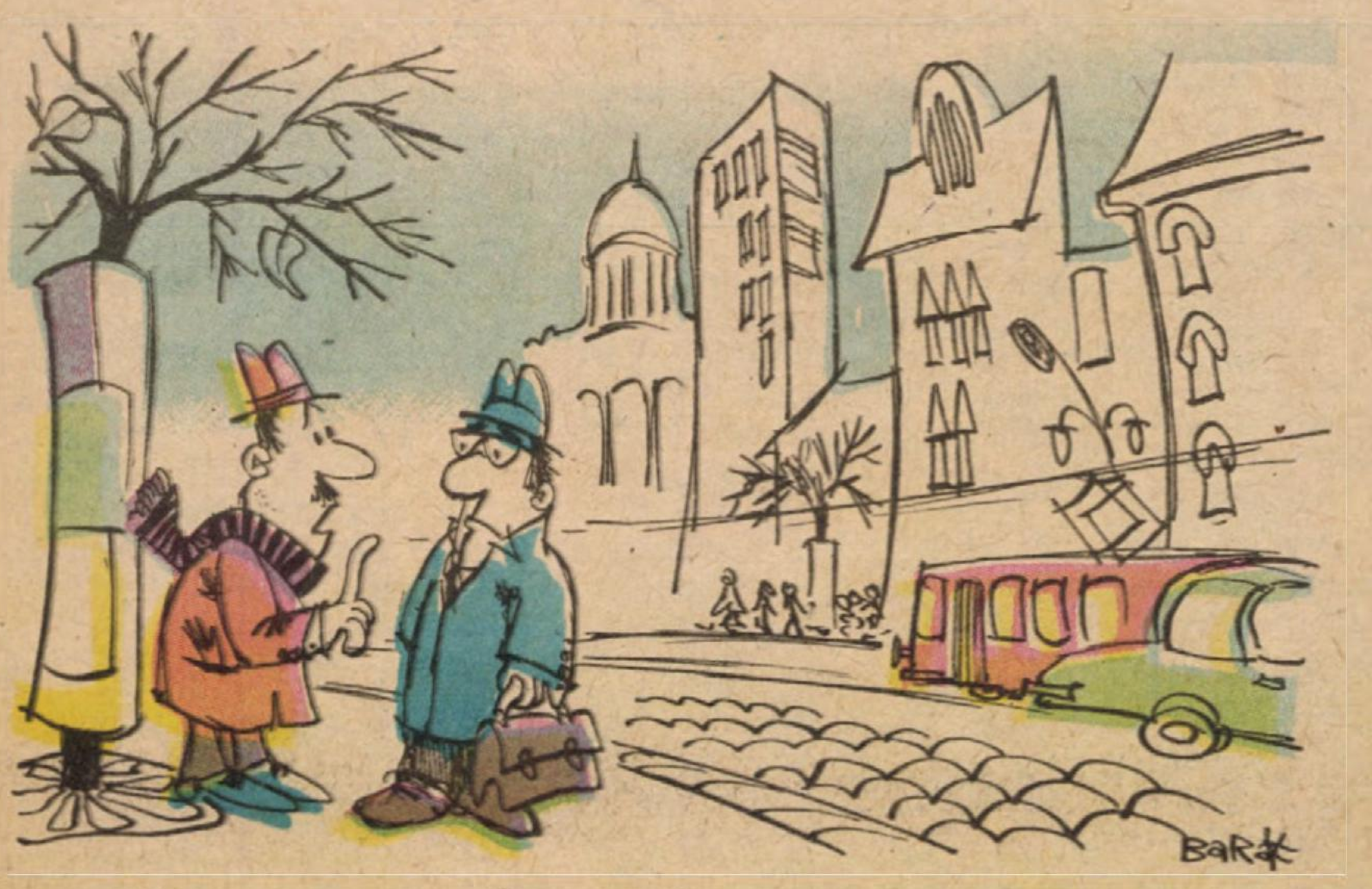
— Nézze, én azt szeretném, ha a pubi valami magasabb beosztásba kerülhetne...

— Nem gond. A Jánoshegyen most épül egy toronyház. A tizennyolcadik emeleten bérelünk Béluskának egy kis irodát. Ez a város legmagasabb pontja. Ennél magasabb beosztást nálunk el sem lehet képzelni. Egész Pest a pubi lábai előtt hever. Mindenki felnéz rá. Az ajtajára pedig kiírjuk: nádorispán!

— Látja kérem, ez a jó. Én azért közben a Vatikánba is elküldöm a pubi önéletrajzát. Mit lehessen tudni...

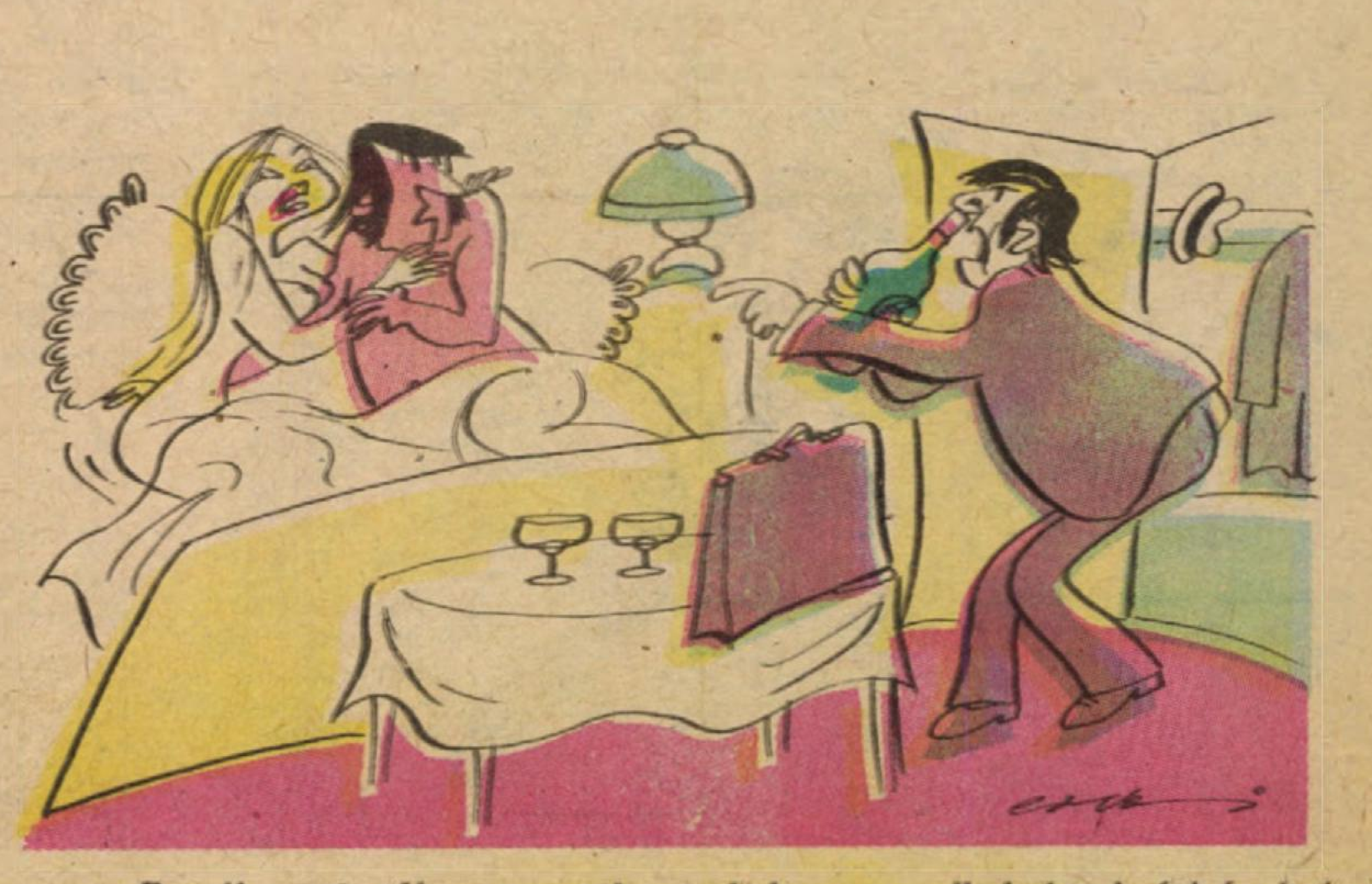
Halló, Letenye fater! Jobb, ha maga egyelőre mégsem megy nyugdíjba!

Peterdi Pál

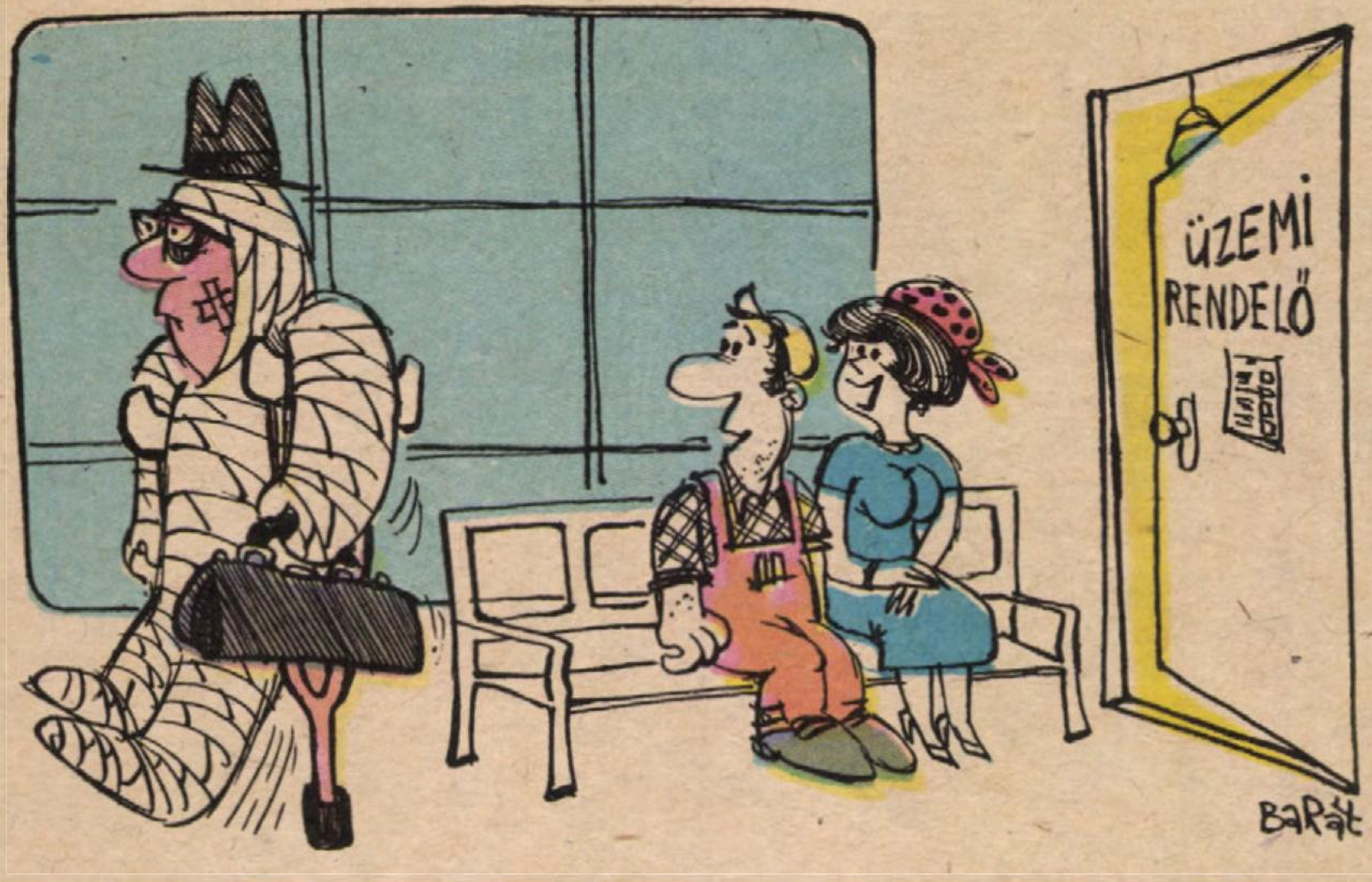
– Szaggat a reumám, meglátod, csőtörés lesz az utcában!

JOGÁSZ FÉRJ

– Remélem, tisztában vagytok azzal, hogy az alkoholos befolyásoltság nem enyhítő körülmény!

ÜZEMI BALESET

– A doktor úr eltitkolta otthon, hogy rendezték a fizetését.

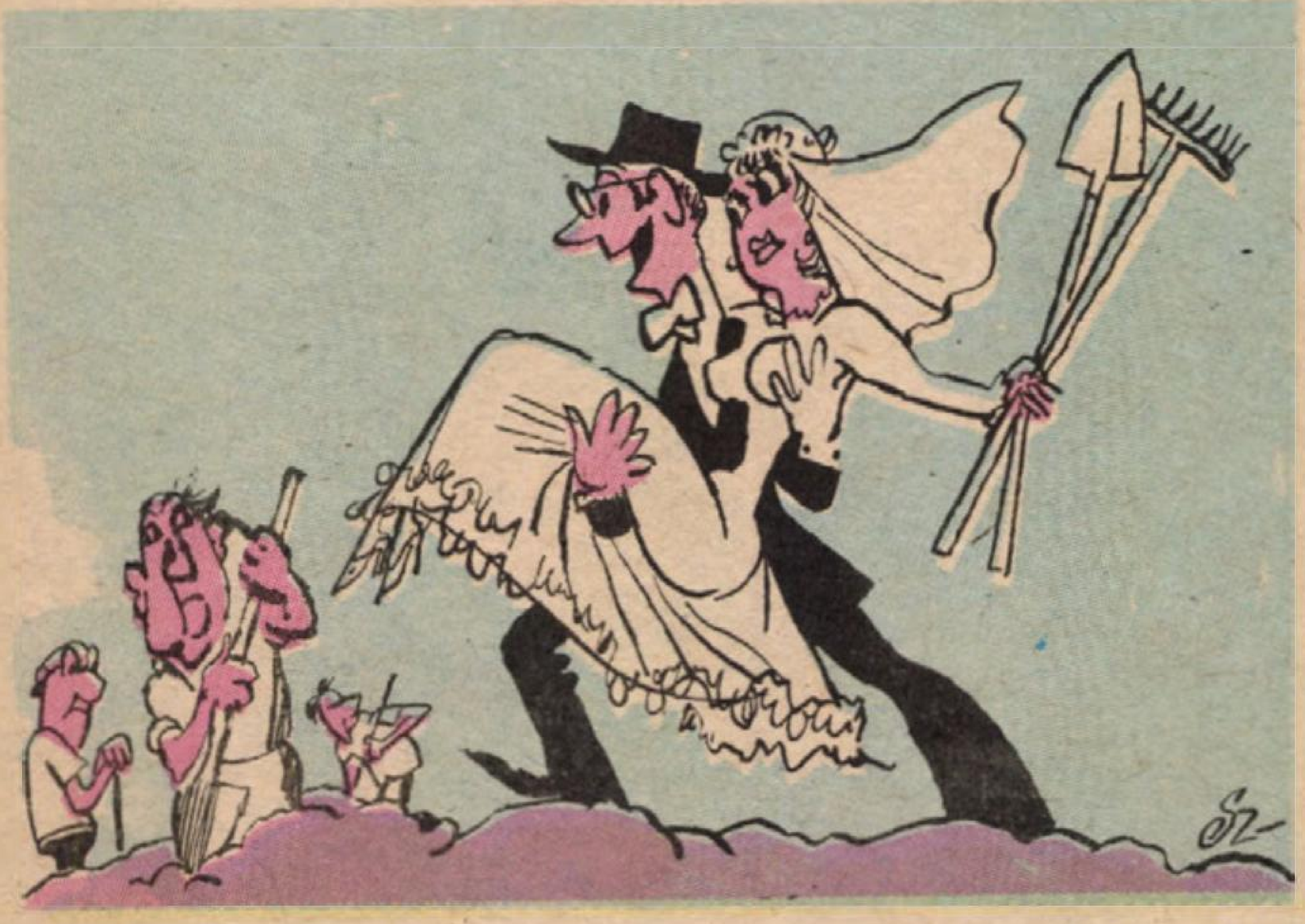
ŐSZI NAGYTAKARÍTÁS BUDAPESTEN

MUNKAERŐ-TOBORZÁS

– Nagyobb csali kellene rá, mert így nem akad horogra senki...

– Főnök elvtárs, egyenesen az esküvőről jövünk, társadalmi munkára!

Levélváltás a sápról

Tisztelt Szerkesztő úr!

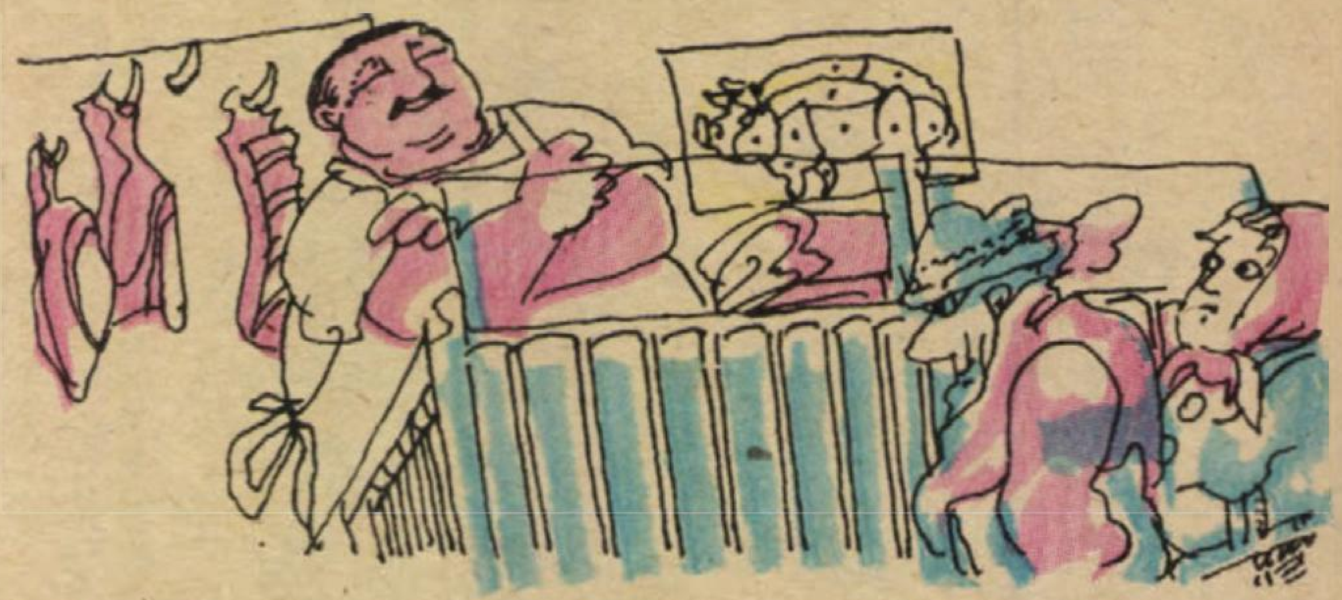
Nem bírom már szó nélkül hagyni, amit a hentesek, a vevők nagymértékű megkárosításával művelnek. A családban én vagyok a beszerző, nekem jut az a „megtisztelő" feladat, hogy gyakran meg kell látogatnom valamelyik húsboltot, vagy egy ABC-áruház húsrészlegét. Higgye el, 2—3 forintért, amivel rendszeresen megkárosítanak, nem is szólok, de amikor egy, vagy másfél kiló hús vásárlásánál 5—10 forint sápot vesznek le, azaz ennyivel többet fizettetnek velem, ott helyben szóvá teszem. Az 55 forintos lapockát például és az 58 forintos combot, talán a könnyebb számolás végett, egységesen 60 forintért számolják. A csomagba ügyesen belecsempésznek 10—15 dkg mócsingot, amit a vevő otthon a kicsomagolásnál vesz észre. Arról már nem beszélve, ahogyan divatozik a mérés: a mérleg nyelve meg sem áll, a vevő már hallja is a végösszeget. Ön talán ki tudná számolni, hány vevőt szolgálnak ki csak egyetlen nap alatt, és ez hányszor hány forint sápot jelent?

Tisztelt Olvasónk!

Köszönöm a bizalmát, de egészen pontosan nem tudnám kiszámítani. Új adataim nincsenek, csak annyit tudok, hogy az egy évvel ezelőtti, minőség javítására irányuló ellenőrzések és intézkedések alapján valamit javult a helyzet. Amit Ön Miskolcról (teljes címmel, névvel) megírt, az máshol is eléggé elterjedt jelenség, amit még az ernyedetlen szorgalommal működő többszintű ellenőrzés (központi, fővárosi, megyei, városi, stb.) sem volt képes felszámolni. Már az is nagy eredmény, hogy ezekről a visszaélésekről megbízható *részadatokkal* rendelkezik, s hogy nem többel, annak a vásárló különös lélektana a legnagyobb akadálya.

Ha például a vevő reklamál: a súly nem stimmel, és nem hajlandó 4 forinttal többet fizetni az áránál, és a rosszabb minőség miatt sem hagyja magát további 5 forinttal megkárosítani, akkor hamarosan kiszól valaki hátulról a sorból: „Miért tartja fel a sort, majd összeadjuk a pénzét, csak ne izgassa fel a Mestert." (Ez a hentes!) A következő hang már nyersebb: „Siessen már haza, várja otthon a drága jó nagynénikéje...", akkor a vevő vagy dühösen elmegy vásárlás nélkül, vagy dohogva kifizeti a súlycsonkítással és minőségcserével elkövetett árdrágítást. A vevők nagyobb része nem reklamál, jó viszonyban akar lenni a hentessel, sőt vannak olyan vevők is, akik annyira jóban akarnak lenni vele, hogy egy-egy apró figyelmességgel (ital, készpénz, stb.) gyakran kedveskednek neki. Bizonyára nem ezek a vevők kapják az elölről nézve csodálatosan szép másfél kilós combot, amelynek a hentes által eltakart túlsó oldaláról 30—40 deka bőnyét kell neki lefejtenie — otthon.

Tessék elhinni tehát; a vásárlóknak is szerepük van abban, hogy a fővárosi ellenőrök a boltokban, többek között, a darált hús árusításánál megállapíthatták az árdrágítást és a minőségrontást. Az előírtnál olcsóbb húsba, a még olcsóbb sertés- és marhahúsnyesedéket is beledarálták. (Szép szó, a hivatalos jegyzőkönyvekből tanultam meg.) Sajnos, ez a nyesedék (képletes értelemben, azaz más szakmában is) gyakran újratermelődik. Az ellenőrök távozása után ugyanis megint újra kezdődik a manipuláció, de szerencsére nem mindenhol. Ezt onnan tudom, hogy egy korábbi (de nem régi és nem is elavult) vizsgálati adat szerint a próbavásárlást végző ellenőröket a tőkehús- és húskészítményeknél 238 eset közül csak 123 esetben károsították meg, ami a vásárlásoknak mindössze 52 százaléka. Az átlagosan csupán két forint 80 filléres kárösszeg csak azért érdemel említést, mert ebből következtetni lehet arra, hogy a valódi vásárló-fogyasztót ugyanilyen arányban érheti veszteség. Ezzel megközelítő pontossággal választ tudok adni a kérdésére.

Ha ugyanis jól saccolom, akkor egyedül Budapesten naponta 20 ezren vásárolnak húst és hentesárut, felvágottféléket, szalámit, sonkát, parizert, stb. Ha csak a vevők felét (ha emlékezni tetszik, az ellenőrzés szerint 52 százalékát!) azaz naponta 10 ezret károsítanak meg az esetenkénti, átlagos 2 forint 80 fillérrel, akkor kereken napi 28 ezer forintot vonnak el a kedves vevő pénzéből. Egy év alatt tehát 300 munkanapot számítva — 8 millió és 400 ezer forint kerül illetéktelen zsebekbe. Hogy Miskolc hol áll a „sápversenyben", azt nem tudom megmondani. Az ellenőrzés, szerencsére, itt is, ott is zavartalanul folyik. El sem merem képzelni, mi lenne enélkül.

Földes György

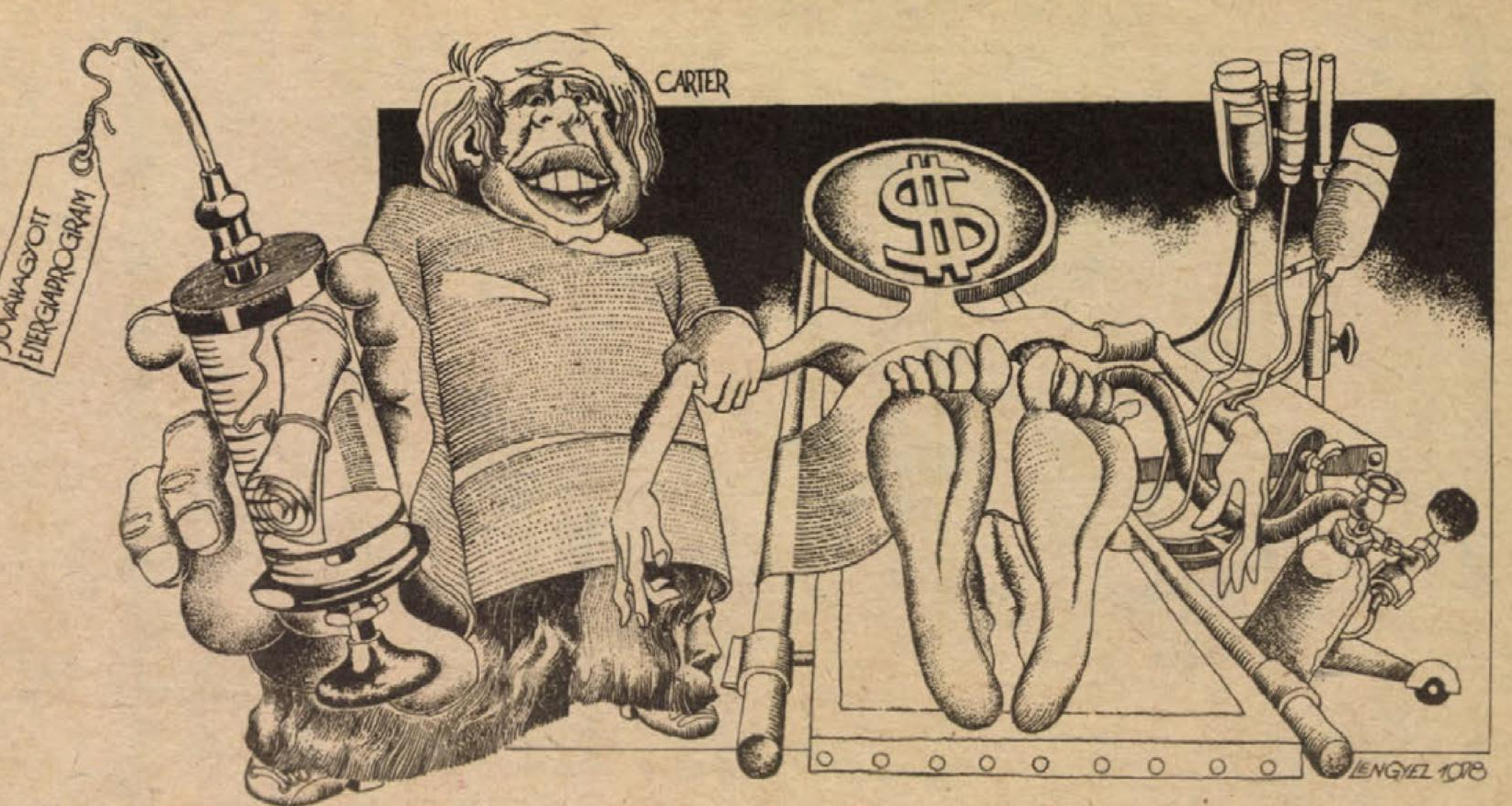

A DOLLÁR BETEGÁGYÁNÁL

NAGY A GYANÚM

Eddig is kerülgetett már a gyanú, de a múlt héten fészket rakott belém. Aztán elkezdett fészkelődni agyamban, miközben olvastam az újságban, hogy ismét vonatfosztogatókat ítélt el a bíróság, akik a bálnazsírtól a fuvoláig mindent loptak.

Te jó ég, szaladt le hátgerincemben a föltevés, ha már bálnazsírt és fuvolát is lehet lopni a MÁV-tól, akkor még megérhetjük azt is, hogy ügyes kezek eltulajdonítanak egy tranzitforgalmú bálnát, vagy fuvolástól, cintányérostól, oboástól és mélyhegedűstől együtt a MÁV Szimfonikus Zenekart, ha esetleg vonaton utaznak fellépésre.

És a további sejtés már igazán a rémület határára kergetett, mert feltételeztem, hogy egyesek nem csak bálnazsírt visznek haza a pályaudvarok környékéről, hanem talán vészféket, fűtőberendezést, szemafort, vakvágányt, tehervagont, Diesel-mozdonyt és Kelebia-expresszt. Na de, akkor már több vasúti berendezés működik a mai modern háztartásokban, mint magánál a vasútnál, és ez tényleg képtelenség!

Ezért aztán sebes rémképeimmel le is szálltam a vasútról, és belemélyedtem egy másik újságcikkbe, miszerint a hazai autólopások történetében olyan páratlan dolog történt, hogy két fiatalember lopott kocsikkal az ország területén különböző meghívásos túraversenyeken vett részt és gyakran második, illetve harmadik helyezést is elértek.

Ezt olvasva a kétség most már a csecsemőmirigyemet is elkezdte bizsergetni. Lehet, hogy vakmerő kocsitolvajok egyszer ellopják azokat a szép nagy fekete állami autókat — tudják, amelyek olyan gyorsan száguldanak, ha le van zárva a forgalom —, és saját céljaikra használják fel azokat?!

Hát, ettől a gondolattól kicsordult homlokomon a Jeges-tenger. Aztán megindult lefelé a hátamon is. Mi lesz, ha még ennél is többet és nagyobbat lopnak majd nálunk az emberek?!

Ez a borzalmas feltevés megszállottá tett. Az elmúlt napokban mindenkiben gyanús egyént láttam. Éjjel pedig felriadtam és a gyanú árnyékában lelopóztam az Alagúthoz, hogy megvan-e. Még meg volt, de ki tudja, hogy meddig!

Aztán rohantam az Erzsébet-hídhoz, de azon éjjel is olyan nagy volt a forgalom, hogy nem lehetett úgy zsebrevágni, mint a felszabadulás előtt a Rottenbiller utcában az úttestet. És csodák csodájára még a Gellérthegyet sem próbálta meg az éjszaka leple alatt hazahordani senki, pedig tudtam, éreztem, hogy az enyves kezek valahol nagy fogásra készülve csócsálják a társadalmi tulajdont.

Majd hirtelen rájöttem. Hát hoppá! Azt is olvastam az újságban, hogy az Európa Szállóval végleg bezárt a siófoki szállodasor, és ezt a hírt nemcsak én, hanem a rosszban sántikálók is olvashatták. És itt vannak a hűvös éjszakák, nincs ott senki, néptelen az egész környék, bóbiskol az állami vagyon.

Ezek után talán mondanom se kell, hogy a kétség leűzött a Balatonhoz, ám szerencsére jókor érkeztem, mert a siófoki szállodasor még hiánytalan volt.

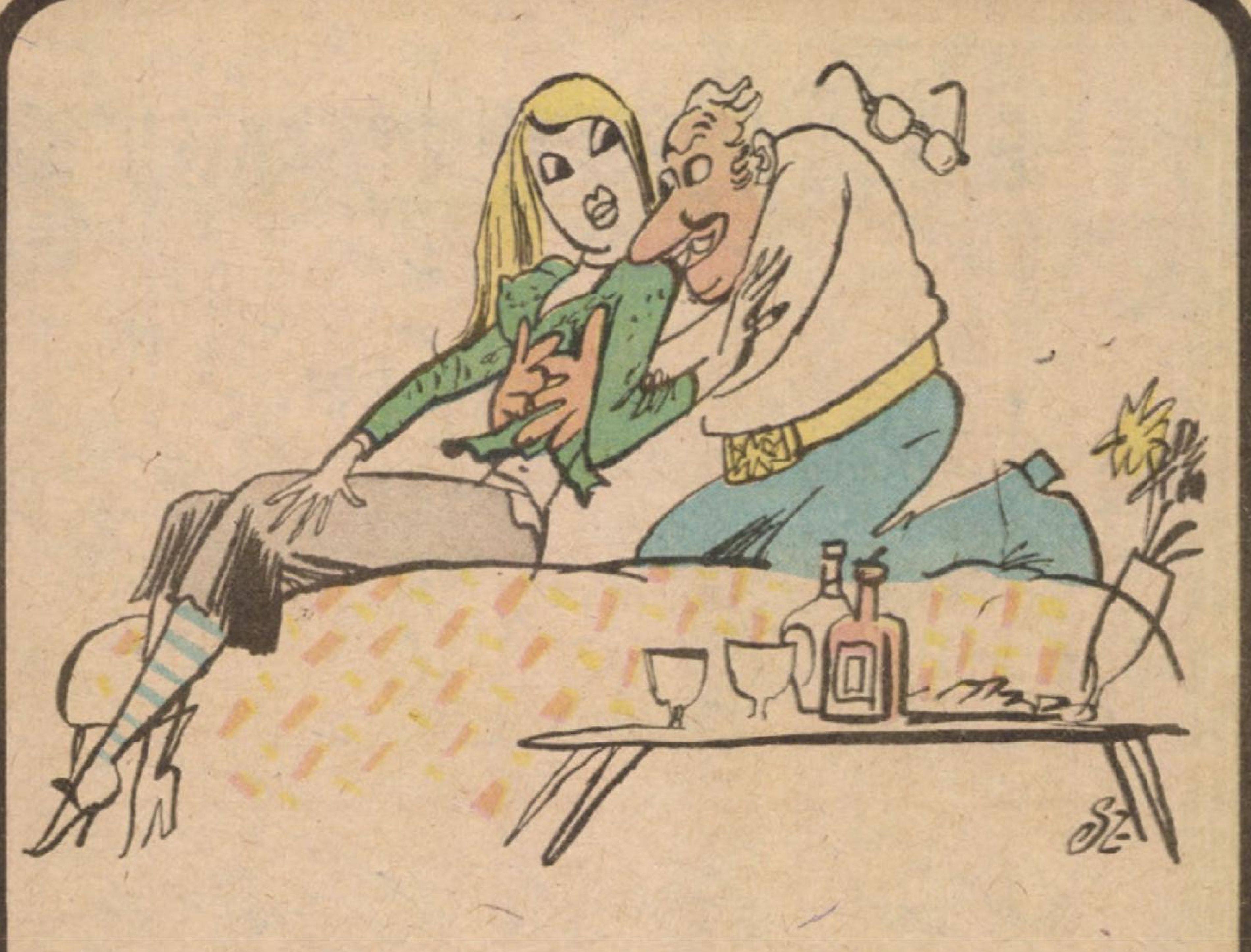
Most itt őrködöm szélben, talaj menti fagyban, gyanúban, és várom, hogy mikor jönnek a vakmerő szállodatolvajok az Európáért. A Balatonért, a Duna-kanyarért, az Északi-középhegységért, a Tiszántúlért azonban nem felelhetek még akkor sem, ha szeretném, hogy jövőre is meglegyenek.

Nagy a gyanúm, hogy ezekből is el-elcsennek egy picit!

Tormai László

GÉPJÁRMŰVEZETŐI MUNKAKÖZÖSSÉG

– Levetkőzöm, ha tetőtől talpig felöltöztet!

SZÓSZÖCSKÉK

Kérdi a tévériporter a gyárigazgatót, viselik-e a munkások a védősisakot. Íme a válasz: *„A sisakkérdés a kezdeti lelkesedés után ellaposodott.”*

Legyek választékos? A nyilatkozat is.

*

Hamarjában nem is tudom, a rádióújságban vagy a tévéújságban olvastam-e (utána kéne gondolnom): *„A távollevő ifjú költő bűbájos felesége áttetsző pongyolájában idősebb úr látogatását fogadja.”*

Hogy miért éppen bűbájos felesége áttetsző ruhadarabjában fogadja élemedett látogatóját az ifjú költő, arra nézve csak találgathatunk. Mindenesetre méltánylandó, hogy eközben távol van. Fő az óvatosság.

*

Döbbenten értesülök róla, hogy a disc-jockey-ból, az eddigi lemezlovasból hivatalosan „lemezbemutató” lett. Ezek szerint Komjáthy György: neves lemezbemutató, aki vasárnaponkint lemezbemutatót tart. Film-jockey: filmbemutató. Theater-jockey: színházi bemutató. Horse-jockey (vagy egyszerűen Jockey): lovasbemutató. A Lehel gyár Jockey-Halljában — oppardon, bemutatótermében — kínálják a hűtőgépeket eladásra, helyre és tétre a frigózsokék. „Hi-

ZSÖLLYE

Ha valaki meglátogatja a Tahiban nyaraló Kazimir Károly—Takács Marika házaspárt, a villa kapuján hatalmas tábla fogadja: „Vigyázz! Kutya!” A belépő vendéget ezek után egy pirinyó foxi kutya fogadja barátságos farkcsóválással. A múltkoriban Egri István meg is kérdezte:

— Karcsikám, miért van kint ez a tábla a kapun?

Kazimir komoly képpel válaszolt.

— Nehogy valaki rálépjen a kutyára!

A Várszínház Brecht-előadása után egy kolléga ezekkel a szavakkal lépett be Iglódi István öltözőjébe, aki Galy Gay kocsirakodó szerepét alakította:

— Gratulálok, Pistám! Te valóban kitűnő vagy... de ne haragudj, az előadásból őszintén szólva nem sokat értettem, minden olyan bonyolult benne és komplikált...

Iglódi sajnálkozó mozdulatot tett.

— Mit mondjak erre? Csak egy régi közmondással tudok válaszolni; „Nem a kút mély, a kötél rövid!”

Steve McQueen, a Pokoli torony tűzoltóparancsnoka a film forgatása után bejelentette, hogy három hónapos szabadságra megy.

— Olyan helyre akarok utazni, ahol nyugalom van és csend, ahol nem zaklatnak autogramkérők, ahol nem kell senkivel a szakmáról beszélni, ahol senki nem ismer senkit a filmvilágból!

Paul Newman legyintett.

— Hol találsz ilyen helyet Amerikában?

Queen suttogóra fogta a hangját.

— Elárulom a titkát. Az autó egyik oldalára kiakasztom Fred Astaire képét, a másik oldalára a tiédet! Aztán nekivágok az útnak és addig megyek, amíg valahol megkérdezik; „Tessék mondani, kiket ábrázolnak ezek a képek?” Akkor helyben vagyok és ott letelepszem...!

A televízió büféjében a forgatásra váró színésznők sokszor beszélnek ugyancsak prózai dolgokról. Nemrégiben éppen a háztartáspénz beosztása került szóba. Bánsági Ildikó vitte a szót:

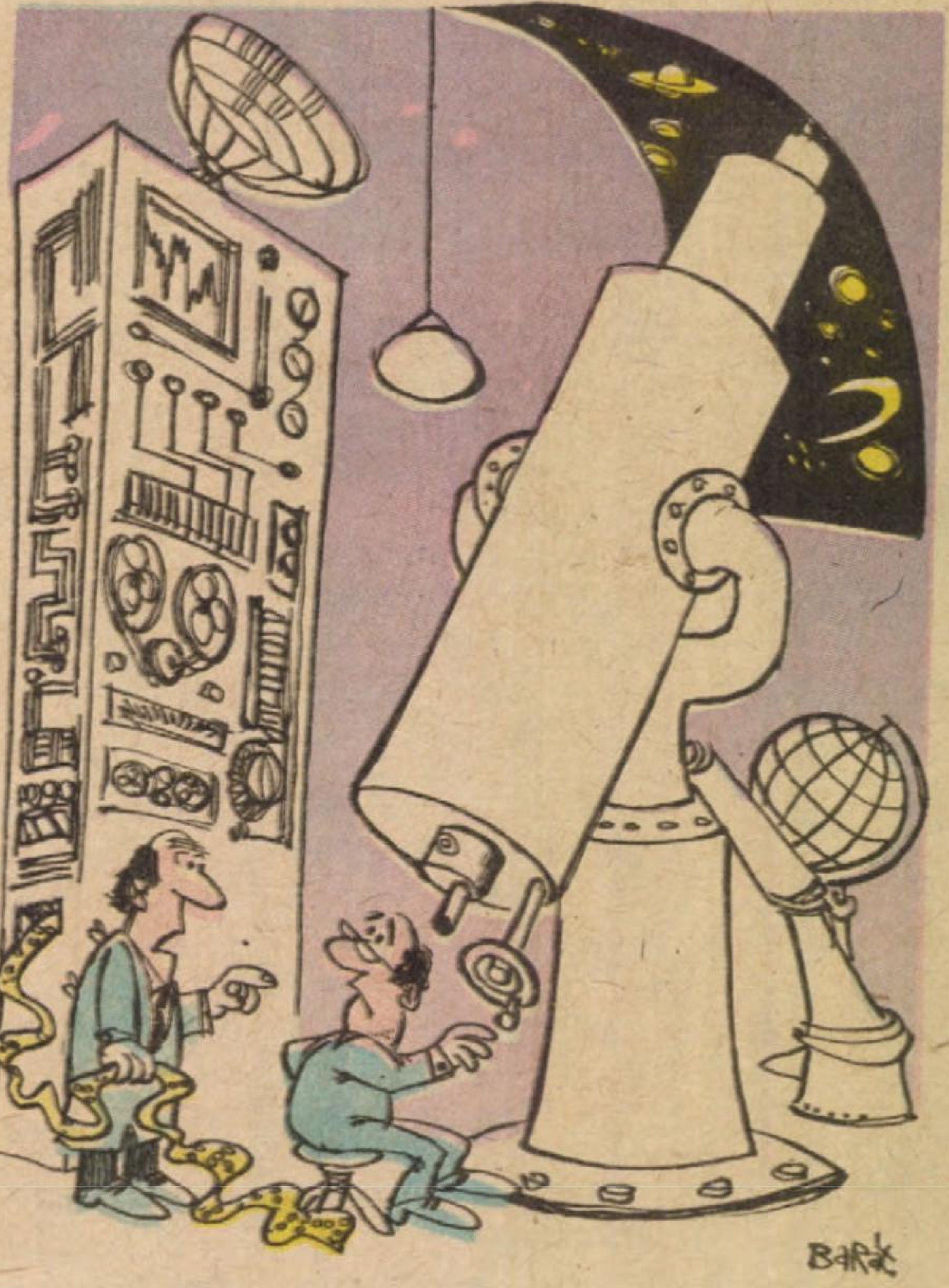
— Takarékoskodni kell, gyerekek! Én például mindig pontosan a felét veszem annak, mint azelőtt és ennyivel is beérem...!

Hámori Ildikó félbeszakította kolléganőjét.

— És mit csinálsz, ha cipőt vásárolsz?

Rátonyi Róbert

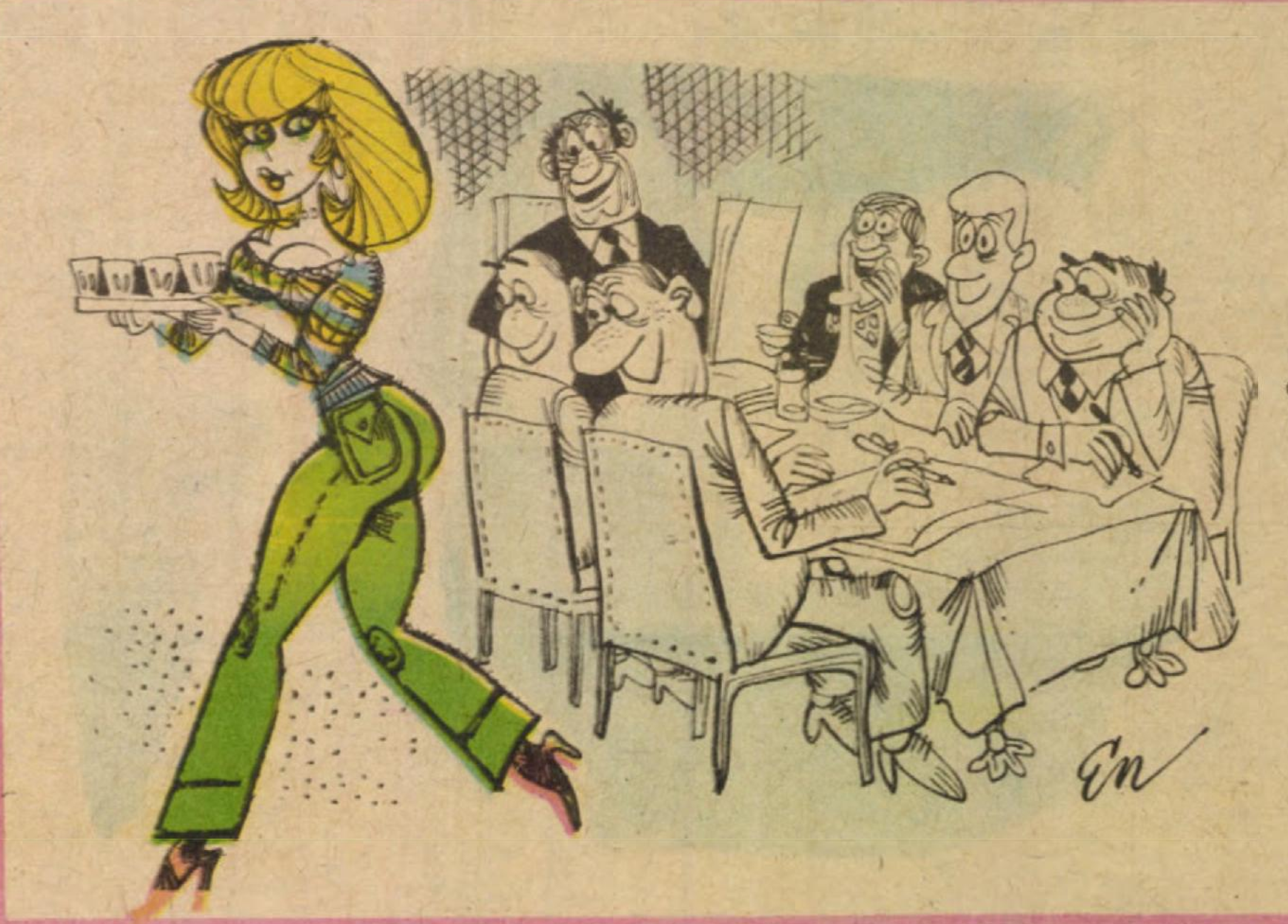
JÖVŐKUTATÁS

– És te mit hallottál, mi fog változni januártól?

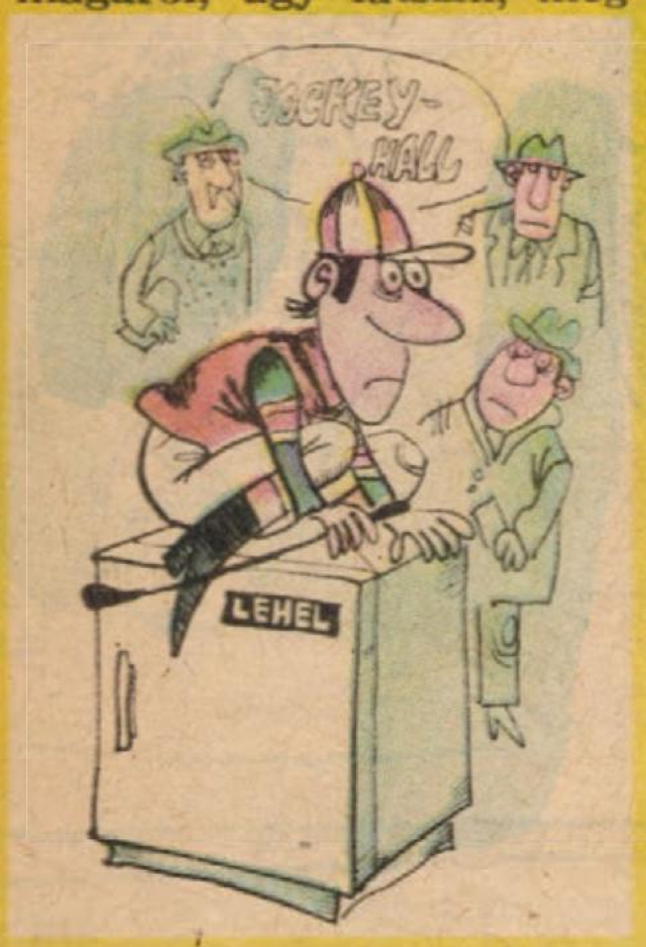
MAGASLES

– És a tervezésnél ne feledkezzünk meg a domborzati viszonyokról sem...

vatalos" nyelvünk, mely a szivarka, a távbeszélő és a géperejű bérkocsivezető óta viszonylag keveset hallatott magáról, úgy látszik, meg-

élemedett haló poraiból, s most újabb zsokét... akarom mondani, bemutatót tart kifogyhatatlan életképtelenségéből.

A föntieket különben egy „közérdekű" ifjúsági riportból tudtam meg. A riport vészharangot kongatott: válságban Magyarországon a disco!

Nekem a vészharang azt kongatja: válságban Magyarországon a *diszkosz*. Meg a röplabda. Meg a foci. Meg az ökölvívás. Meg a sport, úgy általában. Amely sajnos váltig megérzi, hogy a disco, legalábbis mint életeszmény, ma sincs elégé válságban.

*

Felirat egy öntözőkocsin: *„A környezetvédelme közös ügyünk!"*

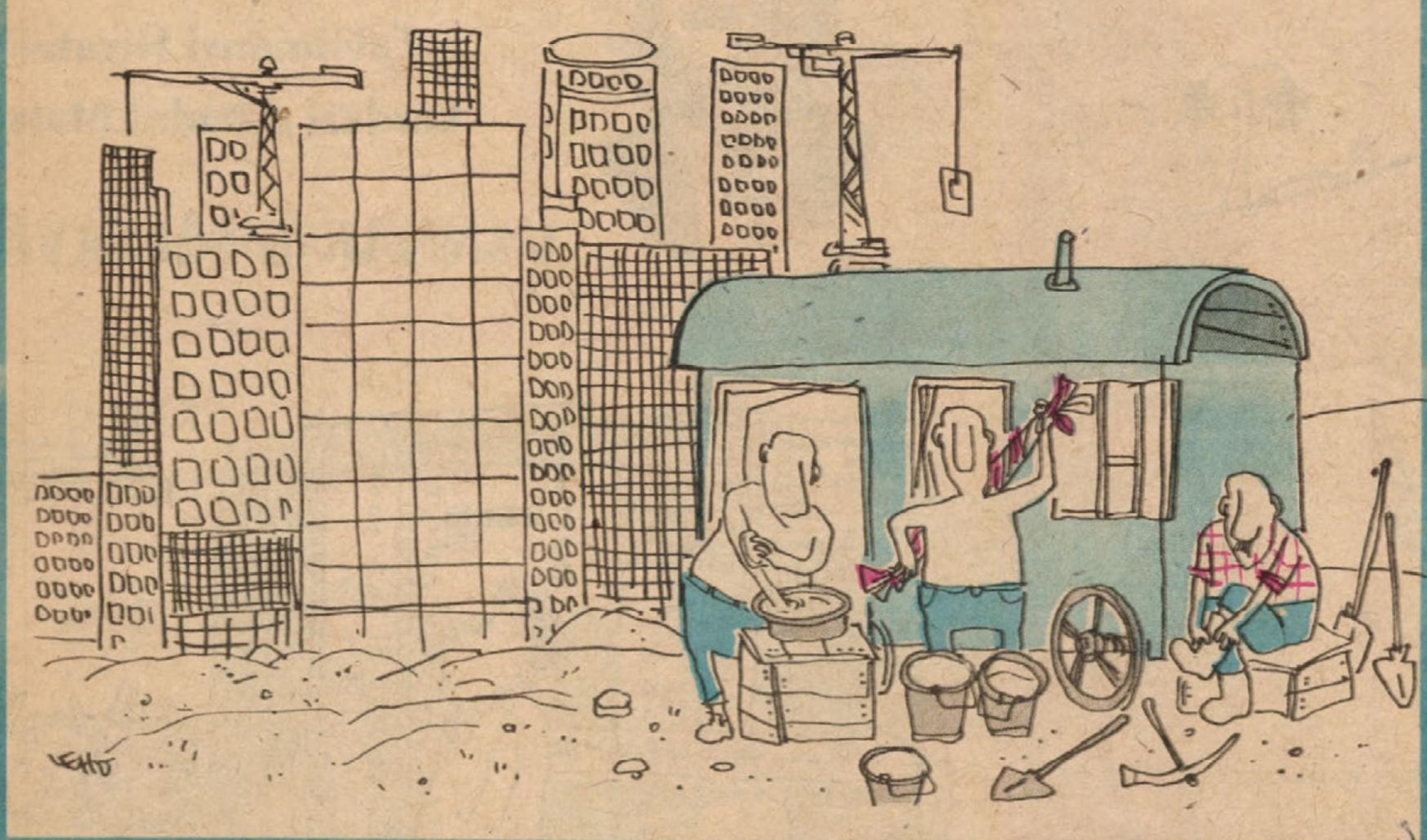
Szerintem a „nyelvvédelme" is.

Tímár György

– Drágám, most már bevallhatom, nem te voltál az első!

MODERN LAKÓTELEP ÉPÜL

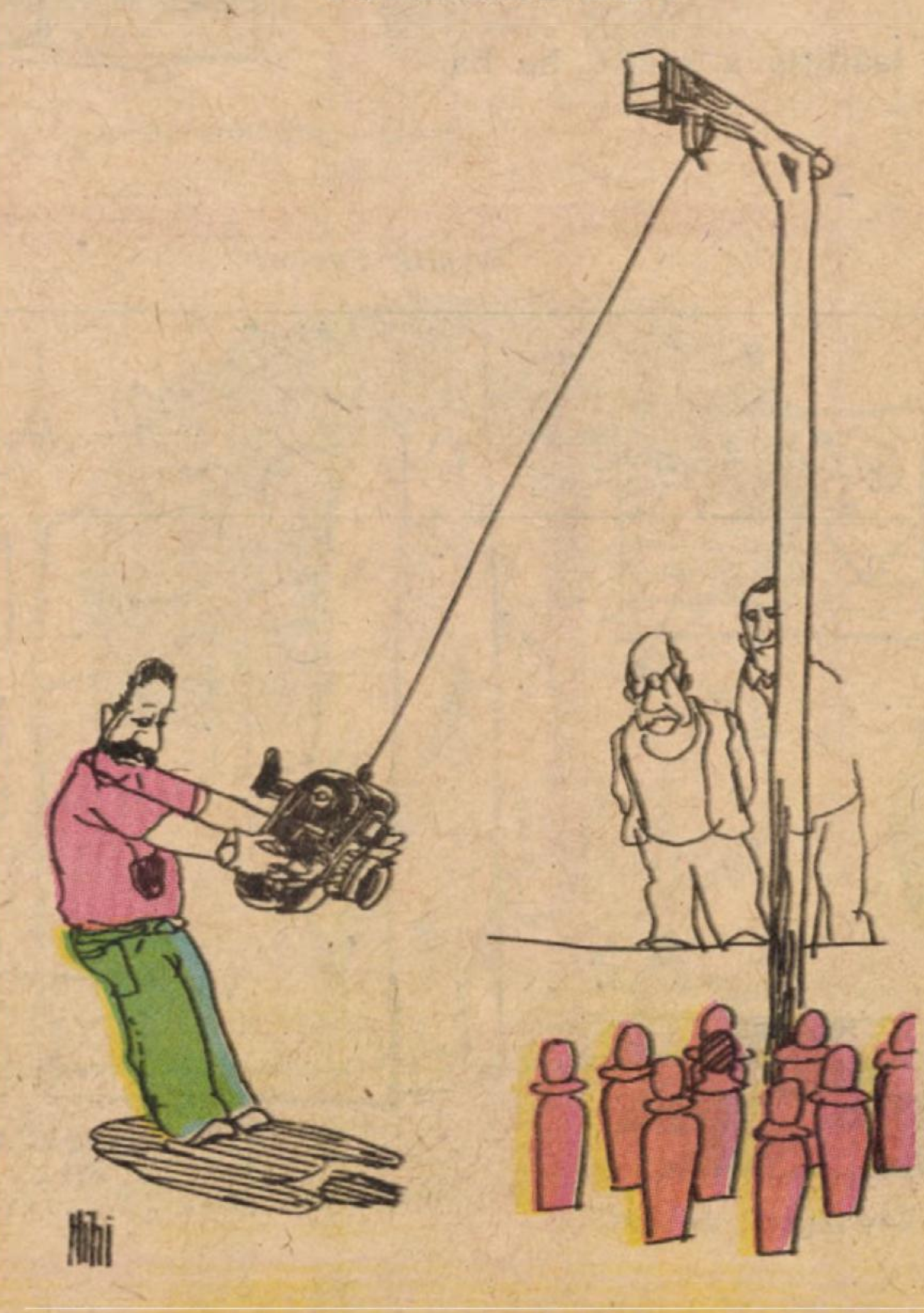

VILMA NÉNI

– Maga okos ember, Jenőke. Nekünk is jó lesz a termelői és fogyasztói árak rendezése, vagy csak az államnak?

DOKUMENTUMFILM

TRIBÜN

Helenio Herrera, a világhírű edzőveterán mondta:

— Hosszú pályafutásom alatt rájöttem egy nagy igazságra. Nem az a legfontosabb, hogy győz, vagy veszít-e a csapatod. Hanem, hogy van-e kire tolnod a felelősséget.

Az olasz labdarúgó-szövetség megtiltotta, hogy az első liga csapatai reklámot viseljenek a mezükön. Teofilo Samson, az FC Udine elnöke könnyed mosollyal lépte át ezt a paragrafust. Saját fagylaltkészítményeit a játékosok nadrágján reklámozza.

Henry Cooper, a profi ökölvívás egykori nehézsúlyú Európa-bajnoka az angol alsóházban tartott beszédet a boksz érdekében. A Nagy Henry szavai után Edith Summerskill emelkedett szólásra. Egy idős és meglehetősen csúnyácska nemes hölgy, aki évtizedek óta követeli Angliában a boksz betiltását.

— Nem tudom — mondta —, nézett-e Sir Henry ma reggel a tükörbe? Mert akkor tudnia kellene, hogy az orra nem tartozik a város szépségei közé. Ilyen orral az ökölvívást védeni nevetséges dolog.

— Ha már itt tartunk — vágott vissza a bokszoló —, nem tudom, nézett-e Lady Edith ma reggel a tükörbe? Mert akkor tudnia kellene, hogy az ő orráról sem lehet szonetteket írni. Az enyém legalább becsületes munka közben lett ilyen.

Scotty Byers, a Long Beach rögbicsapatának játékosa fejjel rohant egy ellenfélnek, s utána fekve maradt a földön. Dave Currey, az edző bement a pályára, hogy megállapítsa, nem kapott-e Byers agyrázkódást, nem kell-e cserét beküldeni helyette.

— Hogy hívnak? — tette fel a teszt-kérdést.

— Attól függ, hogy ki kérdi — mondta a játékos, még mindig a fűből.

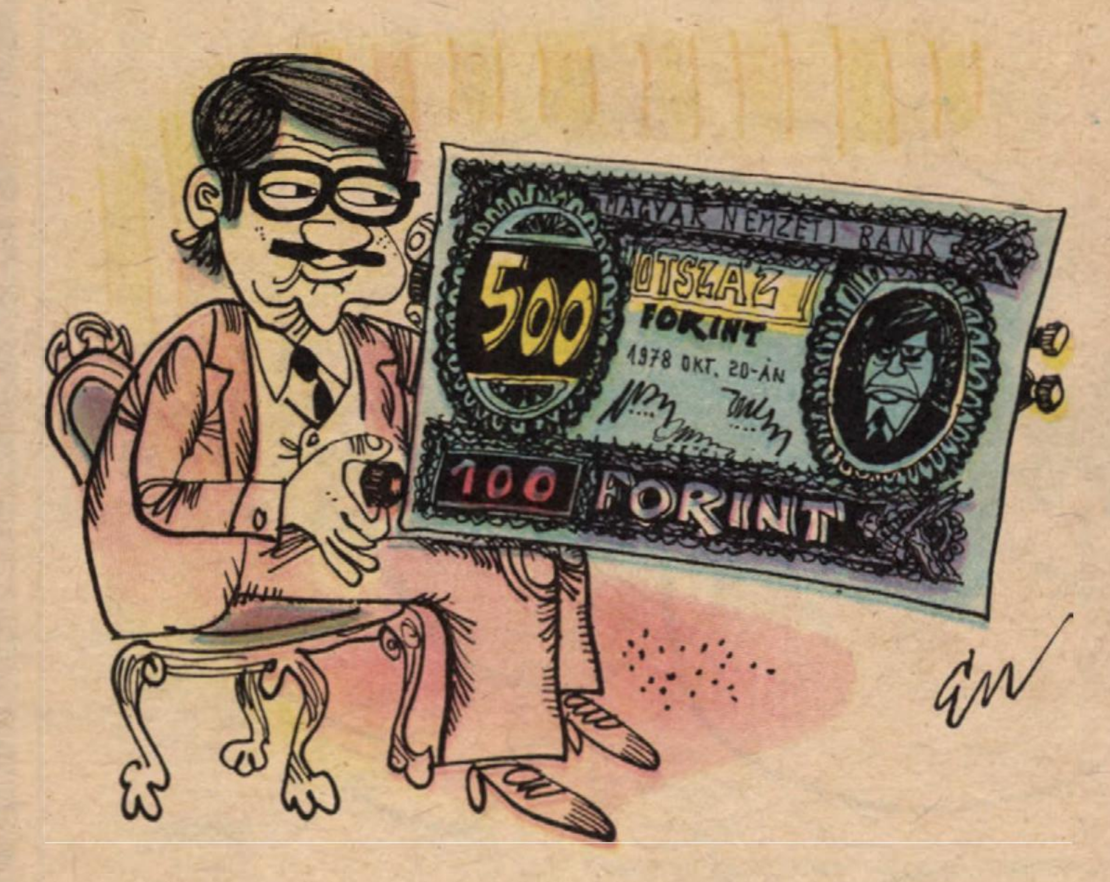
Maradt a csapatban.

Figyelmeztető tábla egy angol futballpályán.

„A birkatulajdonosokhoz! Azt a birkát, amelyet még egyszer a gyep lelegelésén kapunk, megsütjük és burgonyával, zöldbabbal, valamint mentamártással tálaljuk!"

(p. p.)

Endrődi István:

– A házilag átállítható névértékű bankó.

Mikes György:

Otthon is elkészíthető, mindig aktív külkereskedelmi mérleg, külkereskedelmi minisztereknek.

Somogyi Pál:

Műstoppológép, amellyel be lehet stoppolni a lyukkártyák lyukait és újra használhatók lesznek.

Hegedűs István:

– Hermetikusan zárt ventillátor, huzatra érzékenyeknek . .

Árkus József:

Útlevélautomata. Az ember felül bedobja a kérőlapot, alul kijön a nyugati valuta. Sajnos, még tökéletesítésre szorul, mert csak háromévenként működik.

Peterdi Pál:

Tudok egy egész vezetőből két félvezetőt csinálni!

Tormai László:

Beprogramozott csőtörő gép a Mártírok útjára, hogy ne legyünk kiszolgáltatva a véletleneknek.

Brenner György:

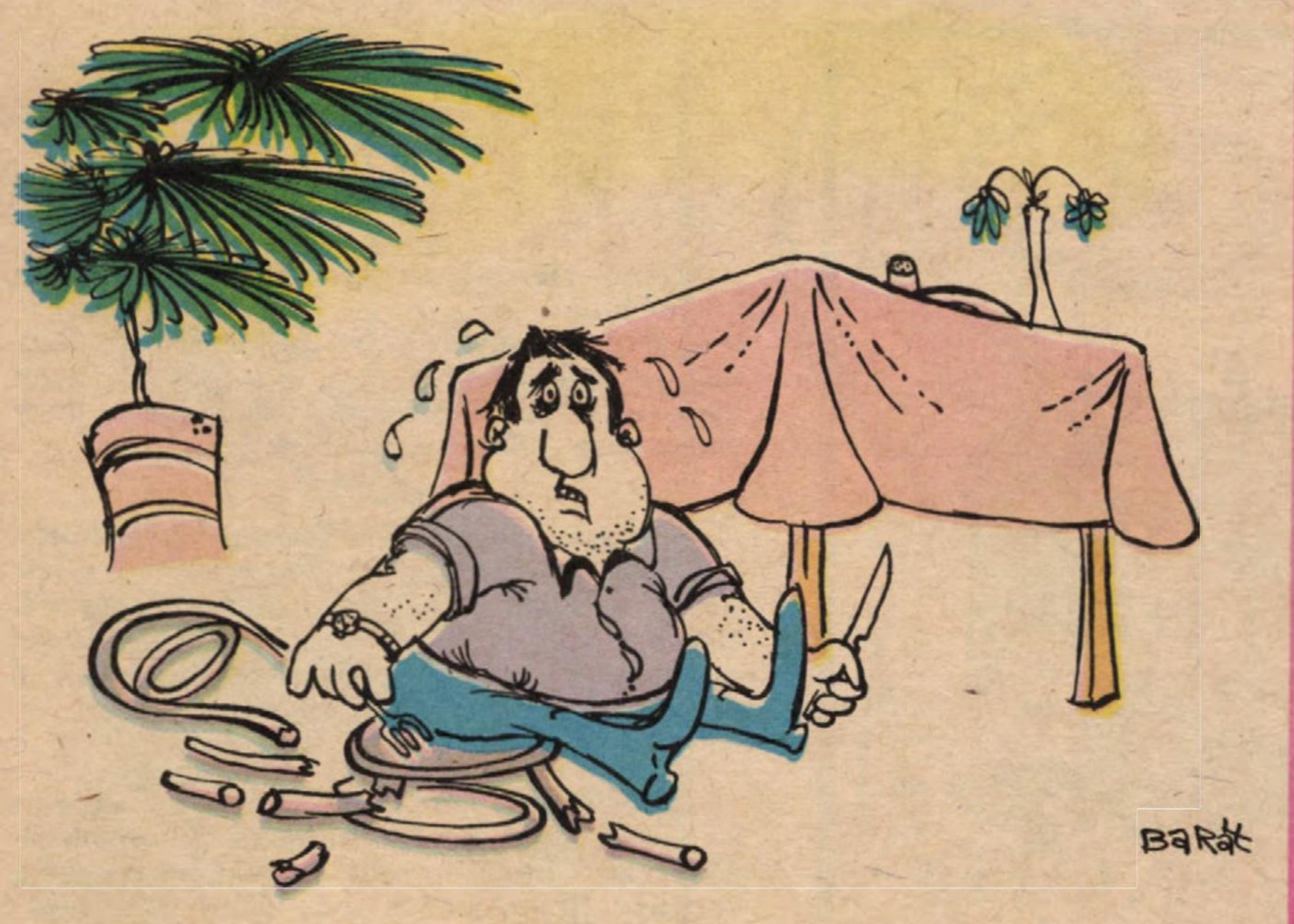
– Egy tabletta, melytől 300 évig lehet élni. Sajnos, ellenzi az Országos Nyugdíjintézet.

Erdei Sándor:

– Miért? A Találmányi Hivatalnak nincs elég?

Barát József:

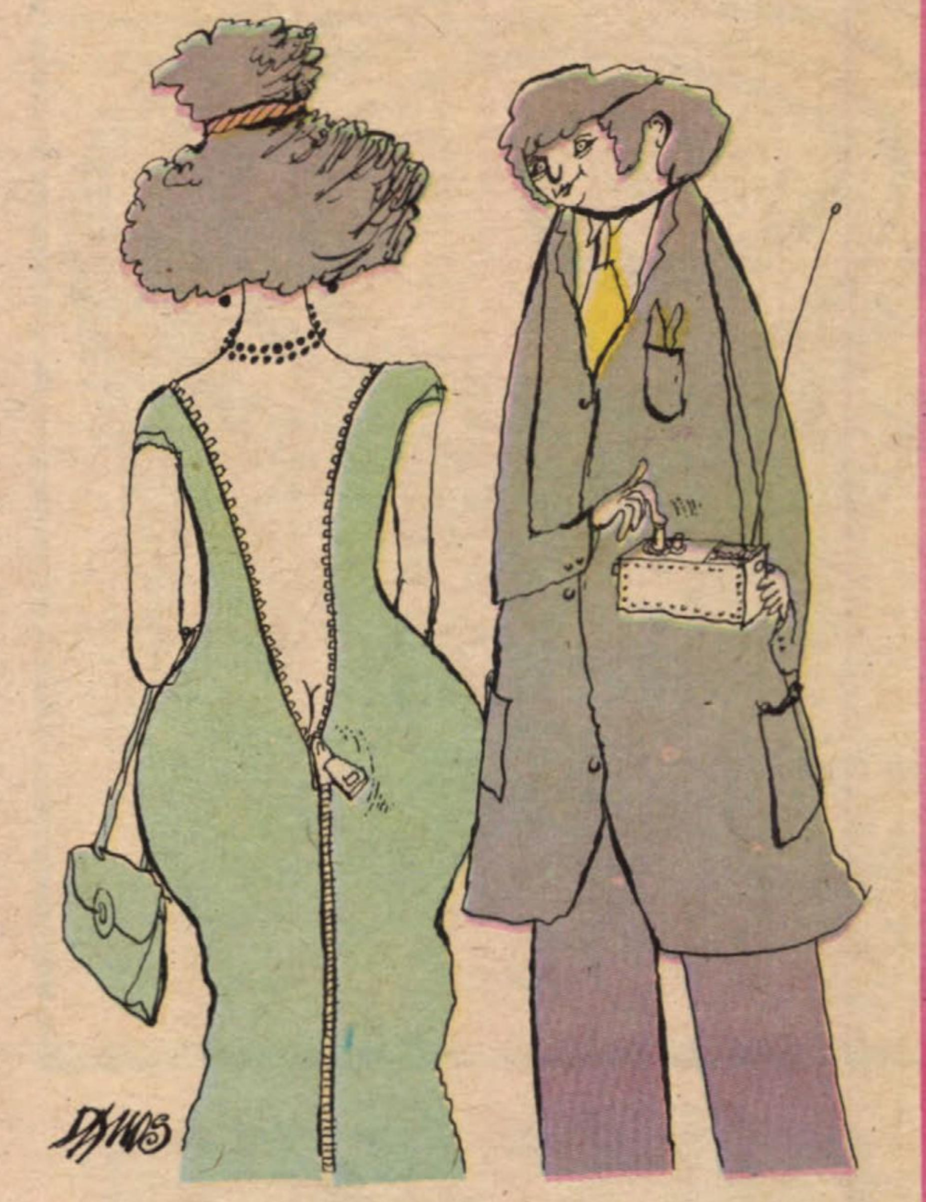
– Még nincs, de már nehéz ember vagyok.

Tasnádi Emil,
a Találmányi Hivatal elnöke
kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

VANNAK-E ELFEKVŐ TALÁLMÁNYAIK?

Dallos Jenő:

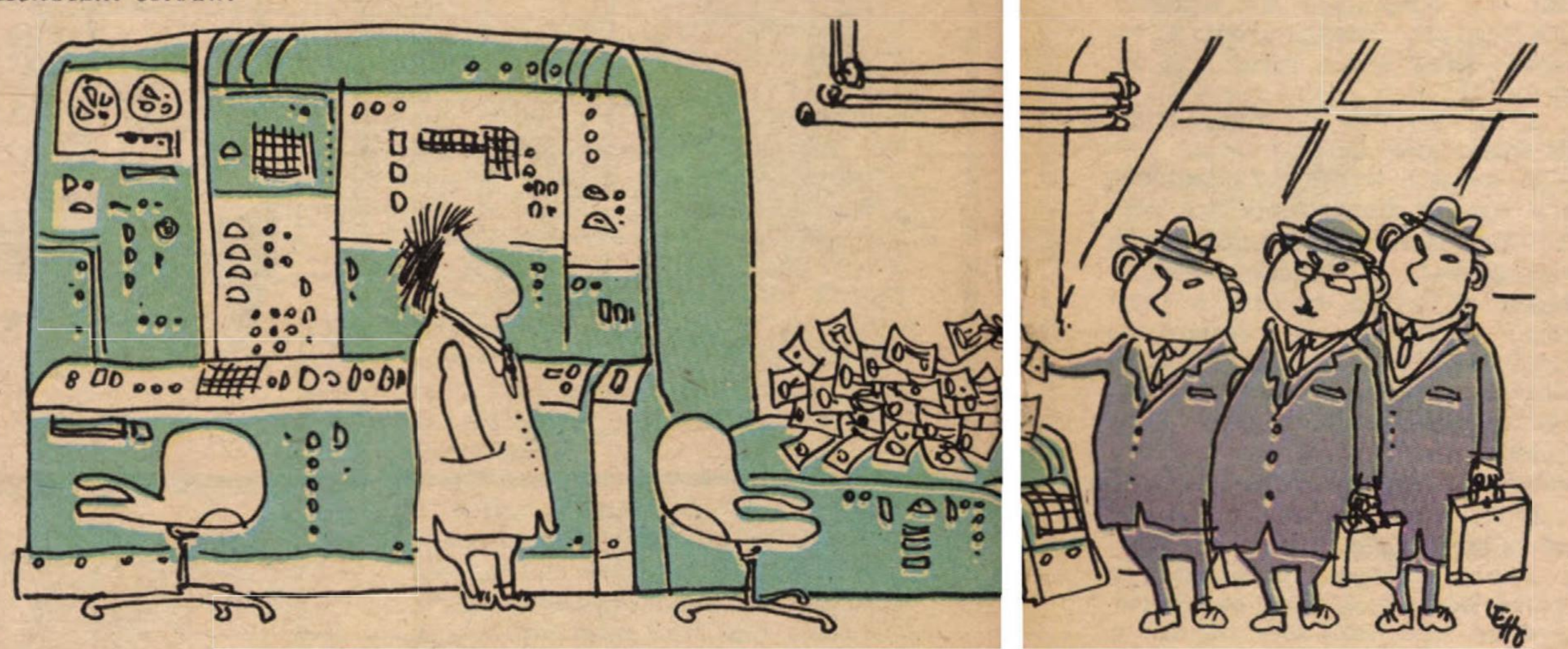

– Távirányítható cipzár.

Szilágyi György:

Van egy találmányom: az elfekvő poén; pár év és a lapok ismét újként hozzák! Ma már bánom, hogy nem szabadalmaztattam, mert a kollégáim, sajnos, utánozzák . . .

Lehoczki István:

– Volt egy, tökéletes népgazdaságot előállító készülék, de azt megvették a japánok!

Radványi Barna:

Autóba szerelhető automata, amely azonnal leállítja a kocsit, ha harminc kilométeres körzetben feltűnik egy államfő.

Tót Gyula:

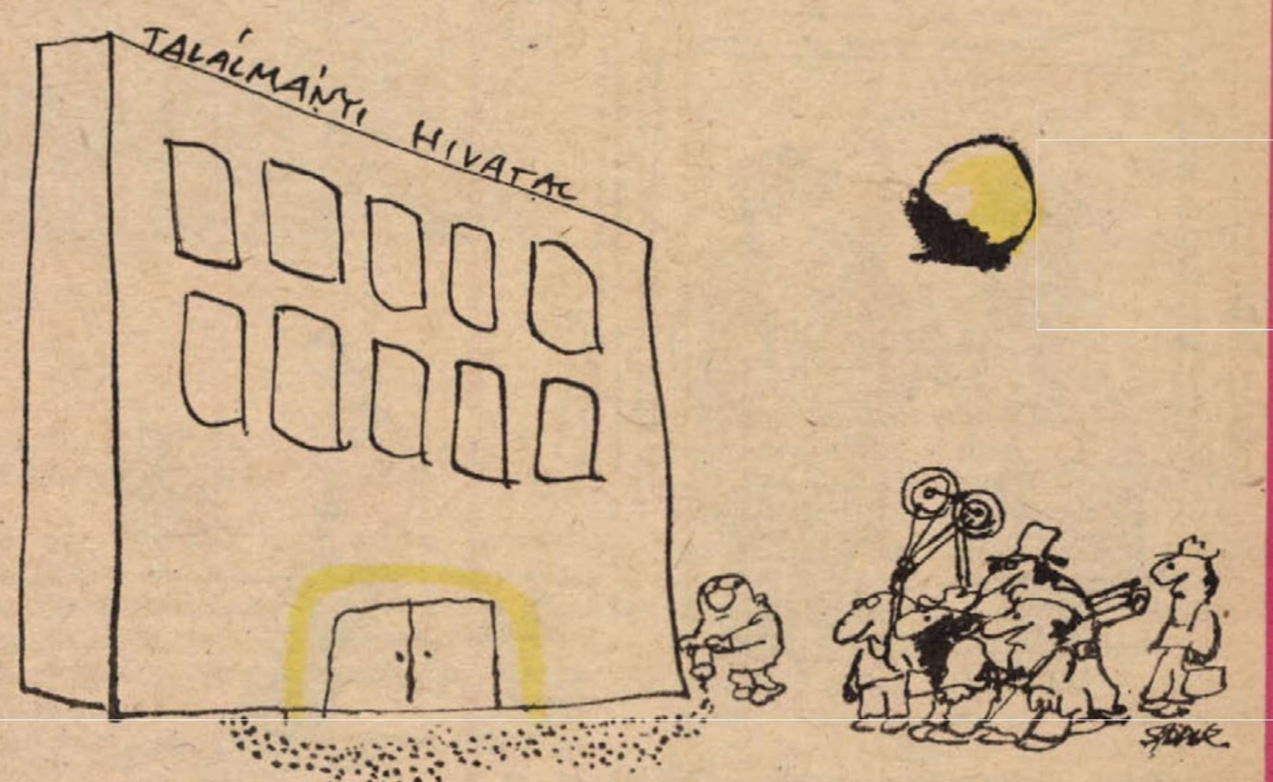
– A találmányhasznosító gépezet.

Fülöp György:

– Feltaláltam az elsüllyesztett újításokat kiemelő készüléket, de azt is elsüllyesztették.

Sajdik Ferenc:

– A feltalálóelriasztó por.

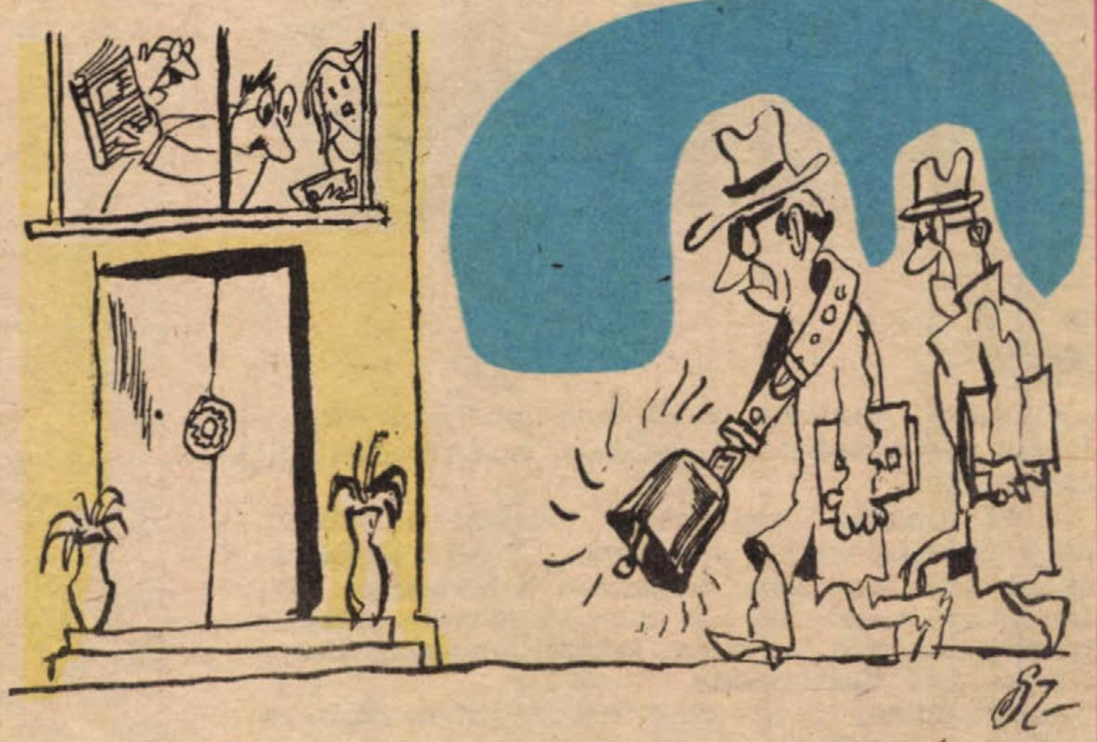
Galambos Szilveszter:

A zenélő mákdaráló. Da-álás közben polonézt játzik. Magam árusítom a Keleti környékén.

Novobáczky Sándor:

A tökéletes fejkopaszító szer, amivel elkerülhető a korai őszülés.

Szűr-Szabó József:

– Központi ellenőrzést jelző készülék.

Selmeczi Tibor:

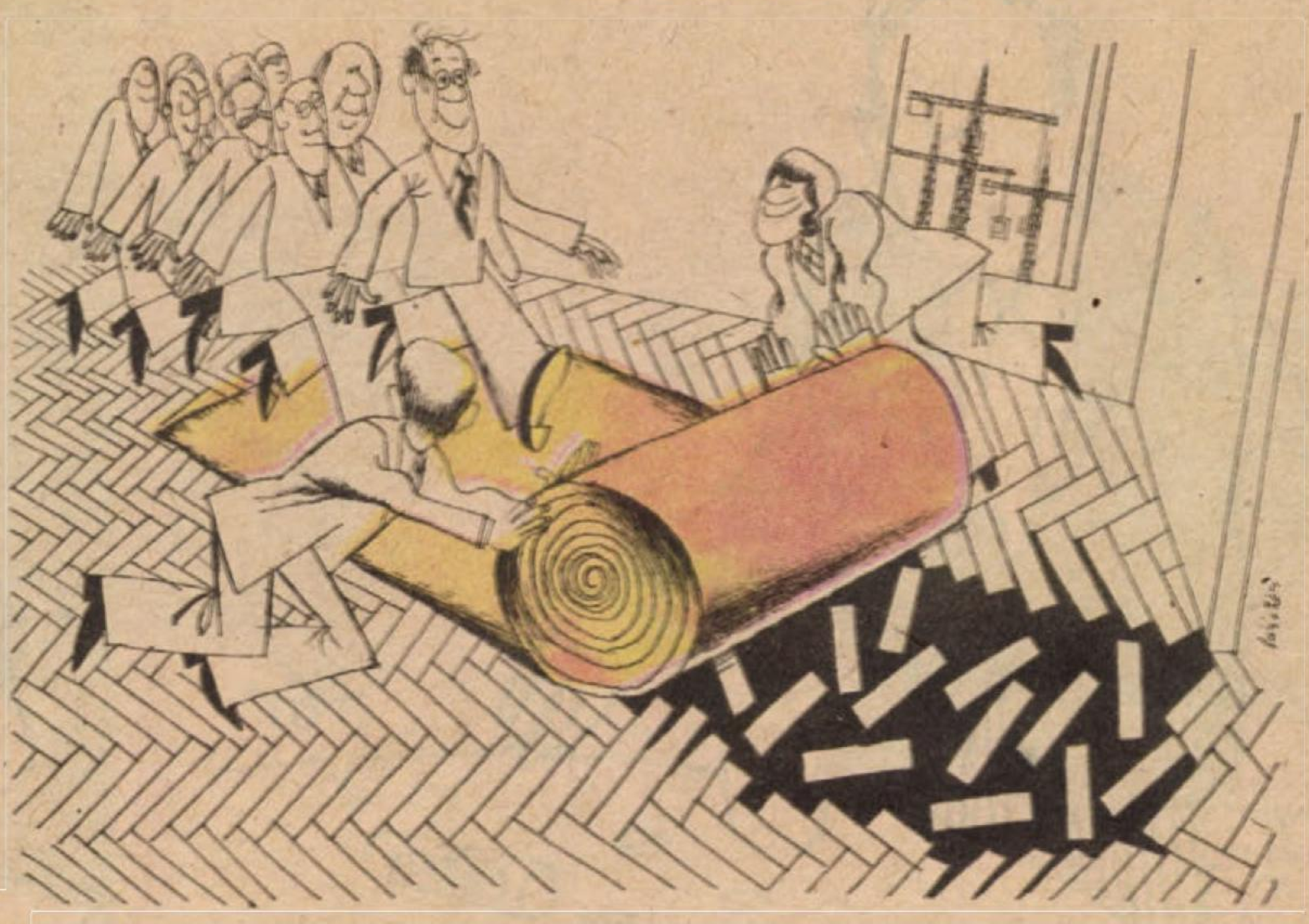
Nem bízom a Találmányi Hivatalban, megvárom, amíg felfigyel rám a Csak ülök és mesélek . . .

a humor nyelvén

címmel karikatúra-kiállítást rendeztek a Csepel Művek Munkásotthonában Balázs-Piri Balázs, Dallos Jenő és Mészáros András rajzaiból.

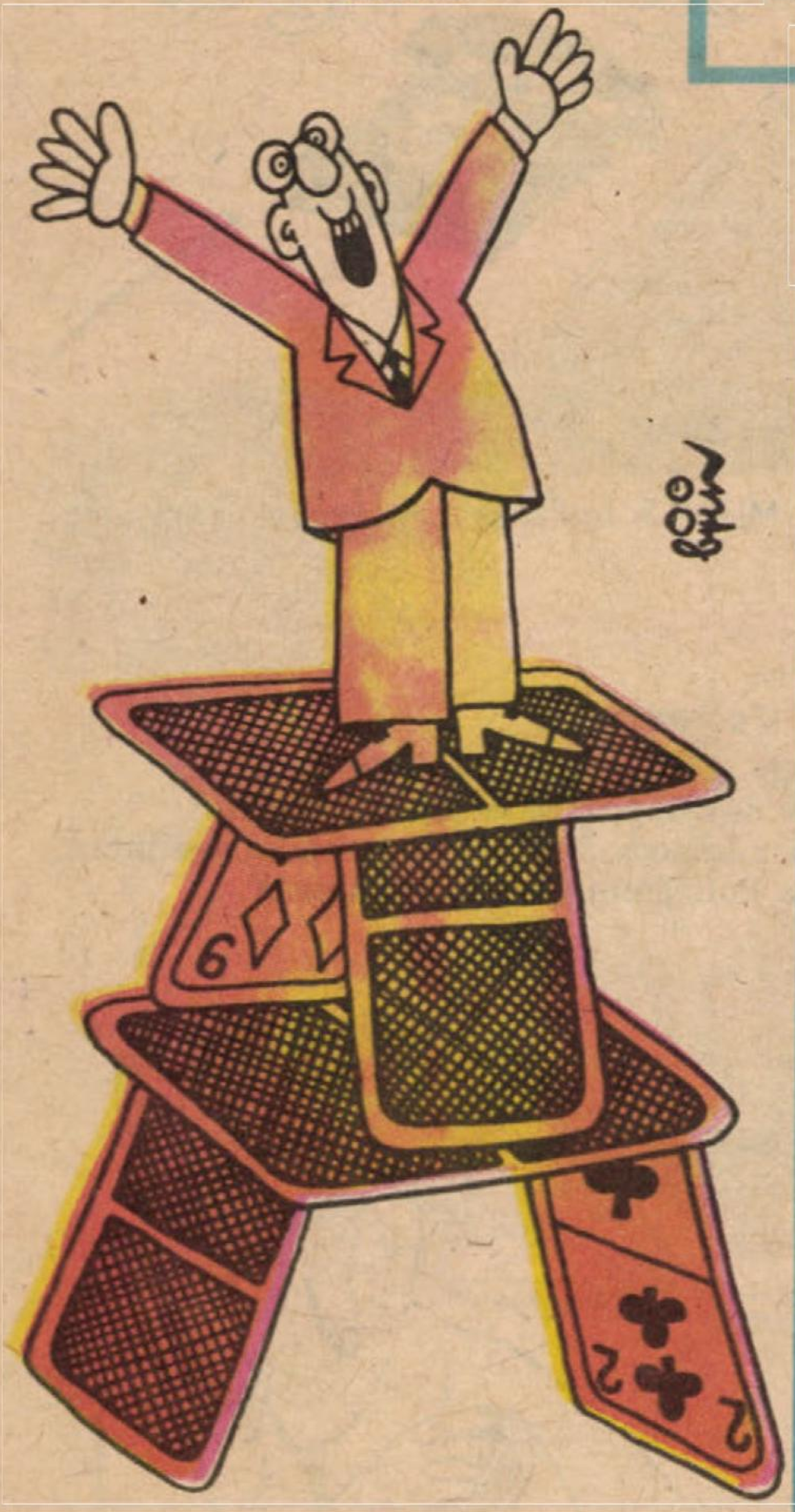
MÉSZÁROS ANDRÁS:

LAKÁSAVATÁS

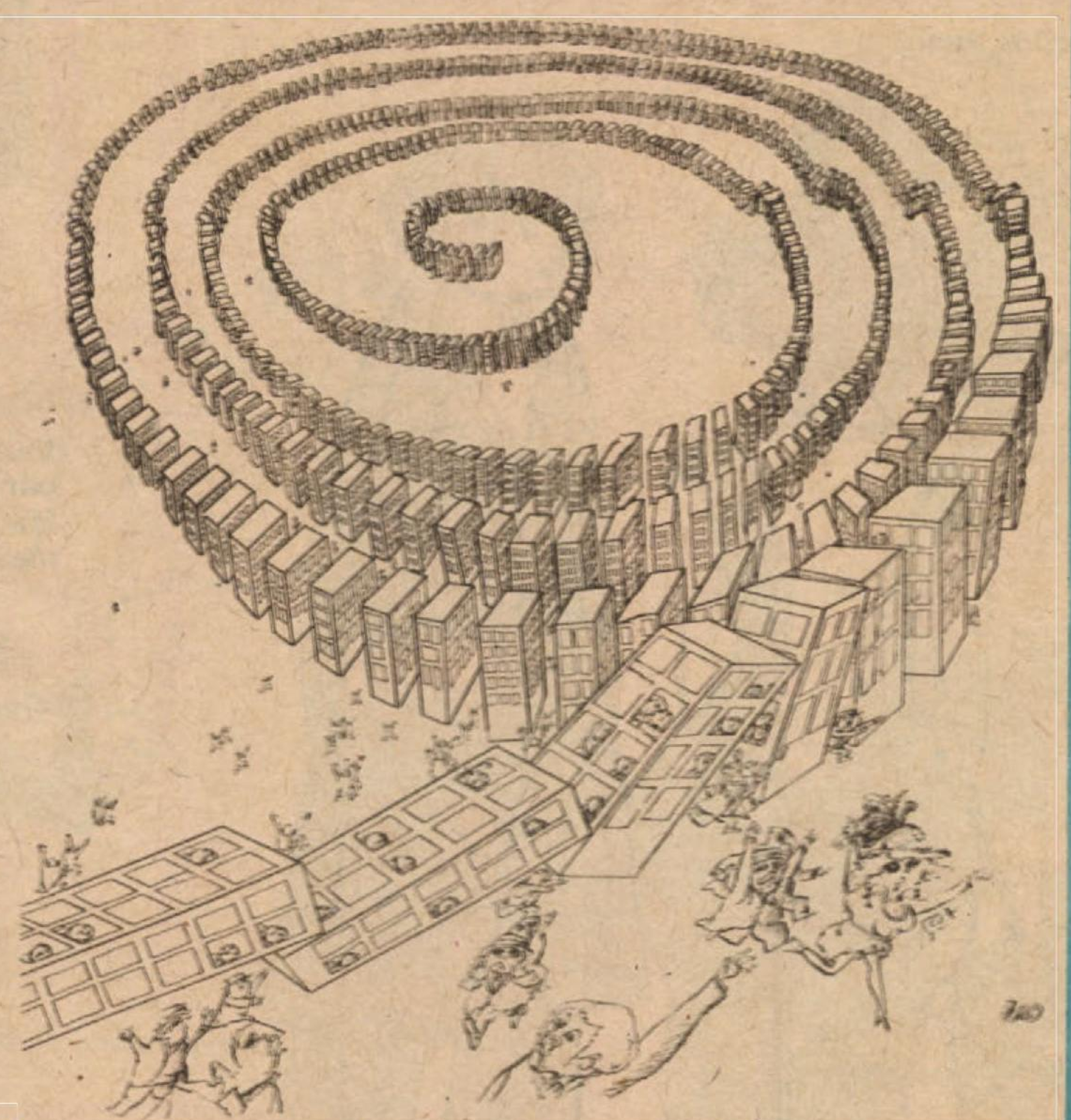
BALÁZS-PIRI BALÁZS:

ÉLETMŰ

DALLOS JENŐ:

LAKÓTELEP

5 perc Vámos Lászlóval

A Fővárosi Operettszínház főrendezője most fejezte be a Lear király tévéváltozatának rendezését. Nyáron Szegeden, a Dóm téren is ő rendezte Leart.

— Érdekes technikai problémák adódhatnak a Dóm téri előadásokon — jegyezzük meg.

— Például csak az előadások után tarthatjuk meg a másnapi, soron következő előadás világítási próbáit. Egyszer Az ember tragédiájára készültünk, és én túl erősnek tartottam a fényt, megafonon felkiáltottam a Dóm tetején dolgozó fővilágosítónak: Gyengébb szürkéslilát kérek, túl erős! Azután elmerültem Ádámmal és Évával egy jelenet tisztázásában, majd feltekintve, bosszankodva állapítottam meg, hogy nem gyengítették a fényt. De hiszen most még erősebb! kiáltottam újra a mikrofonba. — Kapcsolja ki egészen! A fővilágosító visszakiabált a toronyból: Nem lehet, főrendező úr, ez a hold!

A Dóm téri és a tévéváltozat közti különbség kerül szóba.

— A szegedi hatalmas nézőtéren már a tizedik, huszadik sortól nem lehet látni a színészek arcát, csak körvonalaikat. A tévében természetesen el kellett kerülni a teatralitás veszélyét, a képernyőn ugyanis arcuk, szemük minden rezdülését meg lehet figyelni, tehát az intimitást kellett szem előtt tartanom.

— Két beugrás is volt.

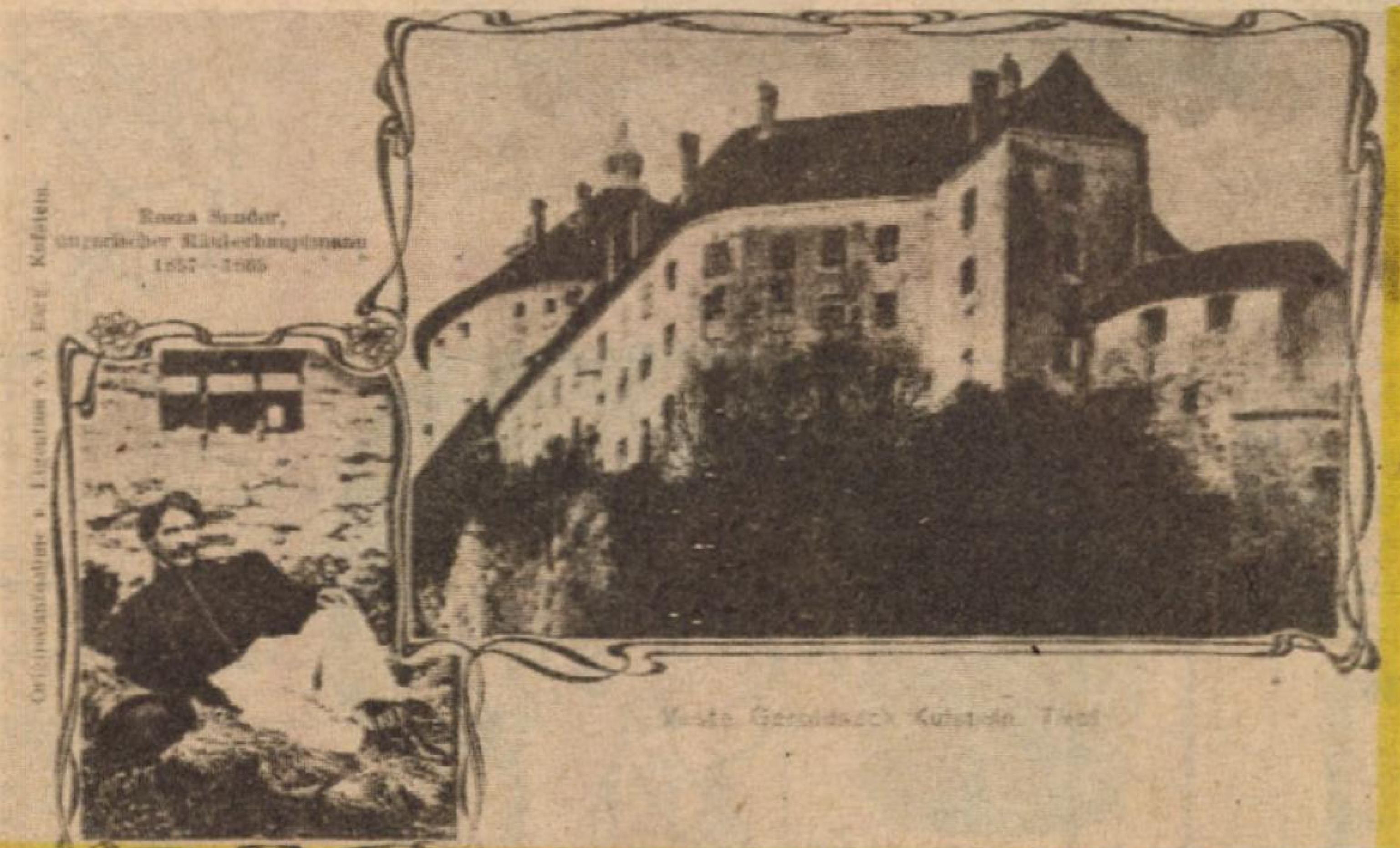
— Igen, Őze Lajos és Tordy Géza helyett Gáti József és Kertész Péter szerepel. Mindkettő a bravúros beugrások közé sorolható. A tévében nem kell úgy izgulni a rendezőnek a beugrások miatt, mint a színházban. Egyszer, amikor a régi kis Madáchban Vízváry Mariska vendégszerepelt, nagy izgalomban voltam. Egy kisebb szerepbe beugró színésznőnek azt kellett volna mondania, hogy „harapd meg". Mint ösztöndíjas ügyeletes rendező a színfalak mögött közel álltam a színésznőhöz és láttam, hogy lámpalázában nem jut eszébe a két szó. Odasúgtam neki: harapd meg. Erre odament Vízváry Mariskához és beleharapott. Szerencsére Mariska feltalálta magát és így szólt: Ejnye de harapós kedvedben vagy! Megmentette az előadást...

— Egyébként egyszer Debrecenben nekem is volt sikeres beugrásom. A Luxemburg grófja ment és Szabó Lajos alakította Feleki Kamill azóta híressé vált remek szerepét. Szabó megbetegedett, nem volt mit tenni, nekem kellett színpadra lépnem. Ma is büszke vagyok arra, hogy a remek polkaszámot háromszor kellett megismételnem.

Palásti László

Hírünk a világban

nem éppen szerencsésen erősítette az itt látható levelezőlap, amit a minap halásztam ki az Osztrák—Magyar Monarchia kiapadhatatlan képeslaptengeréből. A lapon a legendás hírű „ungarischer Räuberhauptmann". Rózsa Sándor látható ünneplőben, talpig bilincsbe verve, amint „éppen" sínylődik a kufsteini várbörtön romantikus hangulatot árasztó tömlöcében.

A lebilincselő felvétel a „Verlag von A. Karg. Photograph, Kufstein" jóvoltából került annak idején forgalomba, feltehetően az idegenforgalom, még feltehetőbben „Verlag von A. Karg" anyagi helyzetének fellendítése érdekében.

Nem lehetett rossz üzlet, ha a vállalkozónak sikerült megszereznie a börtönigazgatóság — nyilván nem olcsó — hozzájárulását Rózsa Sándor lefényképezéséhez.

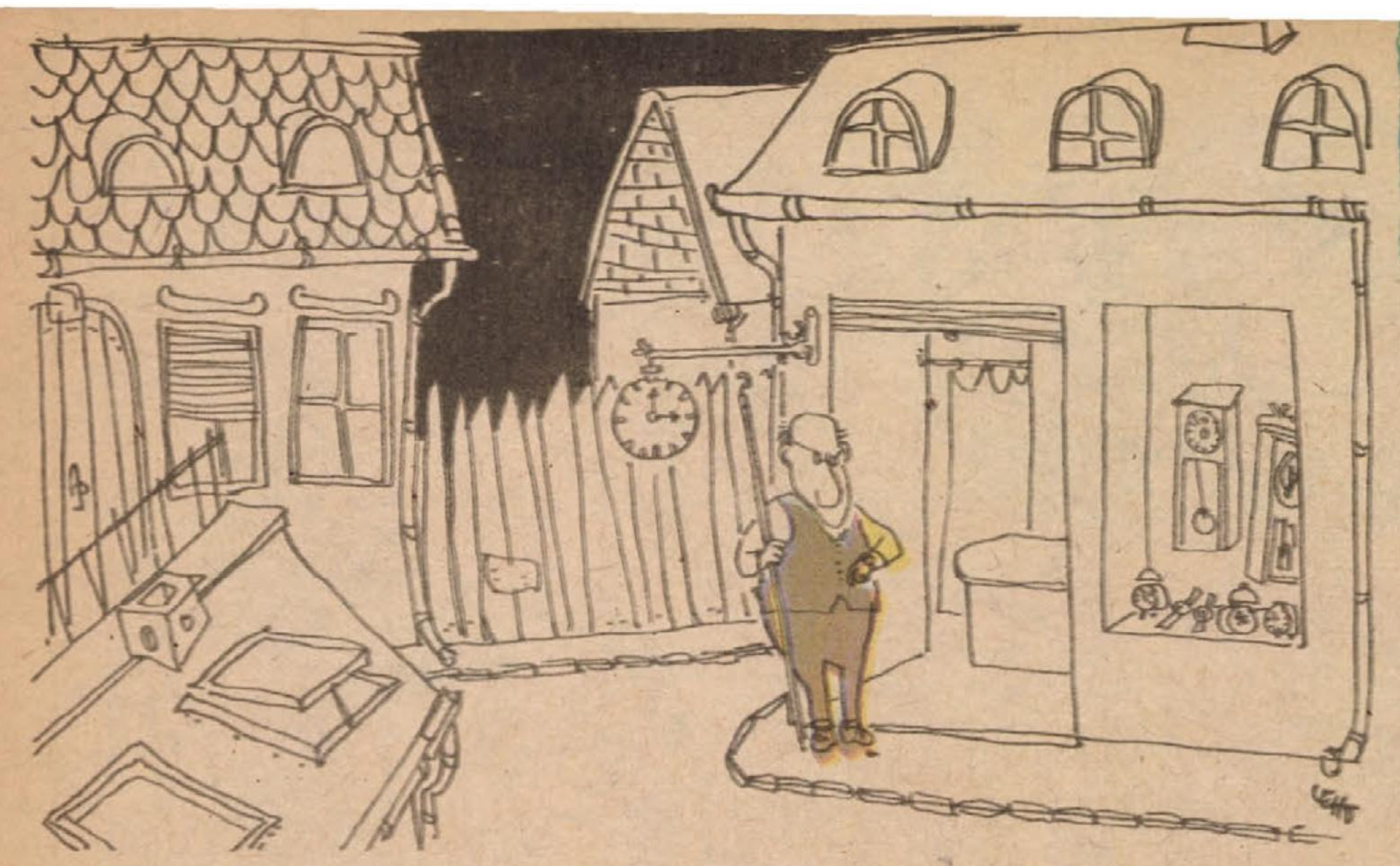
Profi munka, az biztos. A „Räuberhauptmannt" ünneplőbe öltöztették, tiszta gyolcsgatyát, jól szabott lajbit, formás kalapot adtak rá, subát terítettek alája, talán még a bilincseit is kifényesítették Putz pasztával a felvétel idejére, hogy jobban érvényesüljön a nyakába fűzött lánc, amelynek vége a lábára vert vaspántokat összekötő vaskarikákra volt rákapcsolva.

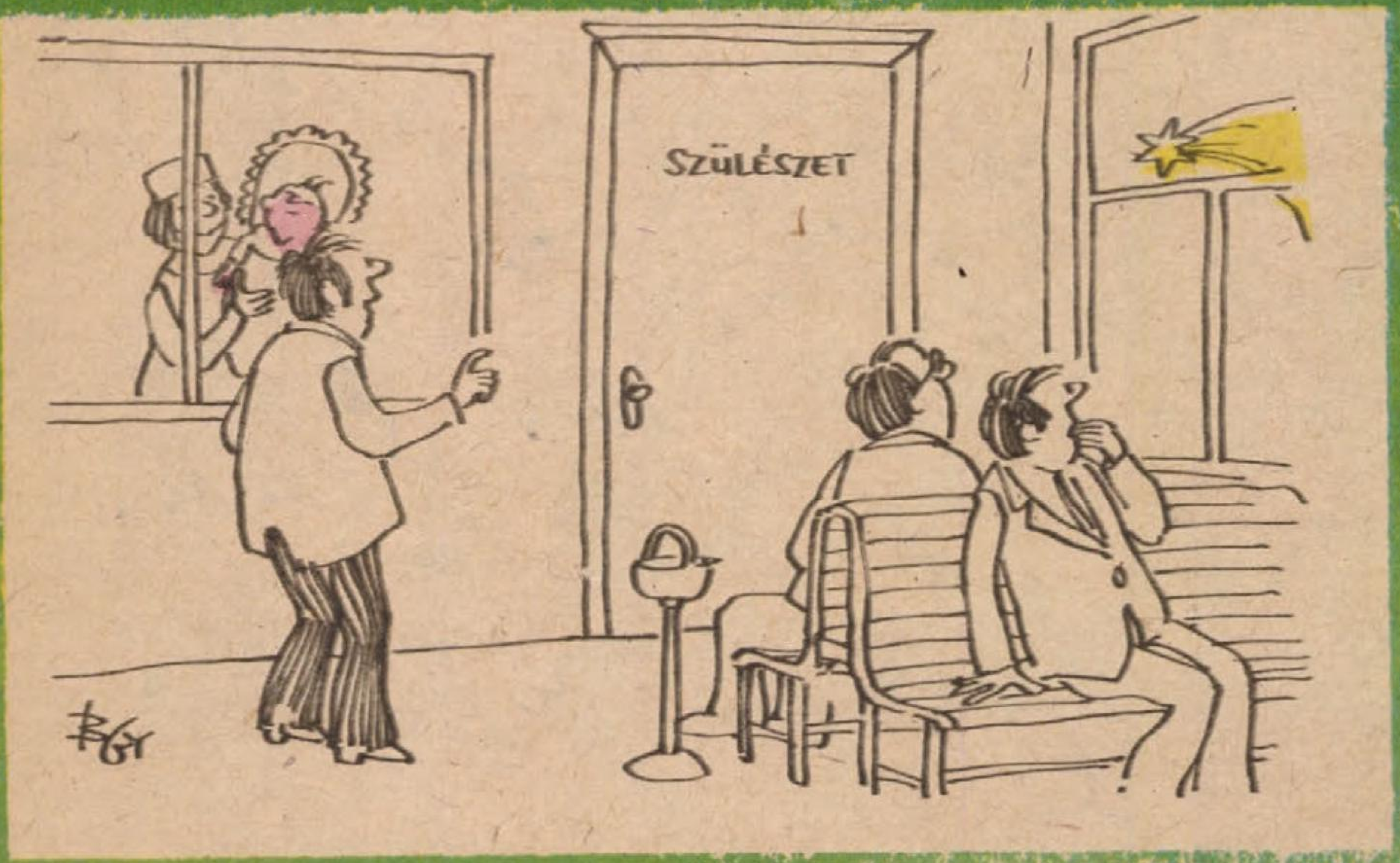
Arra azonban nem tudták rávenni a betyárt, hogy jó képet vágjon a dologhoz. A derű leghalványabb jelét sem lehet felfedezni a tekintetén. Kifejezetten rosszkedvűnek látszik. Érthető. Még a nevét sem írták helyesen. Rózsa Sándorból Rosza Sandor lett Kufsteinban.

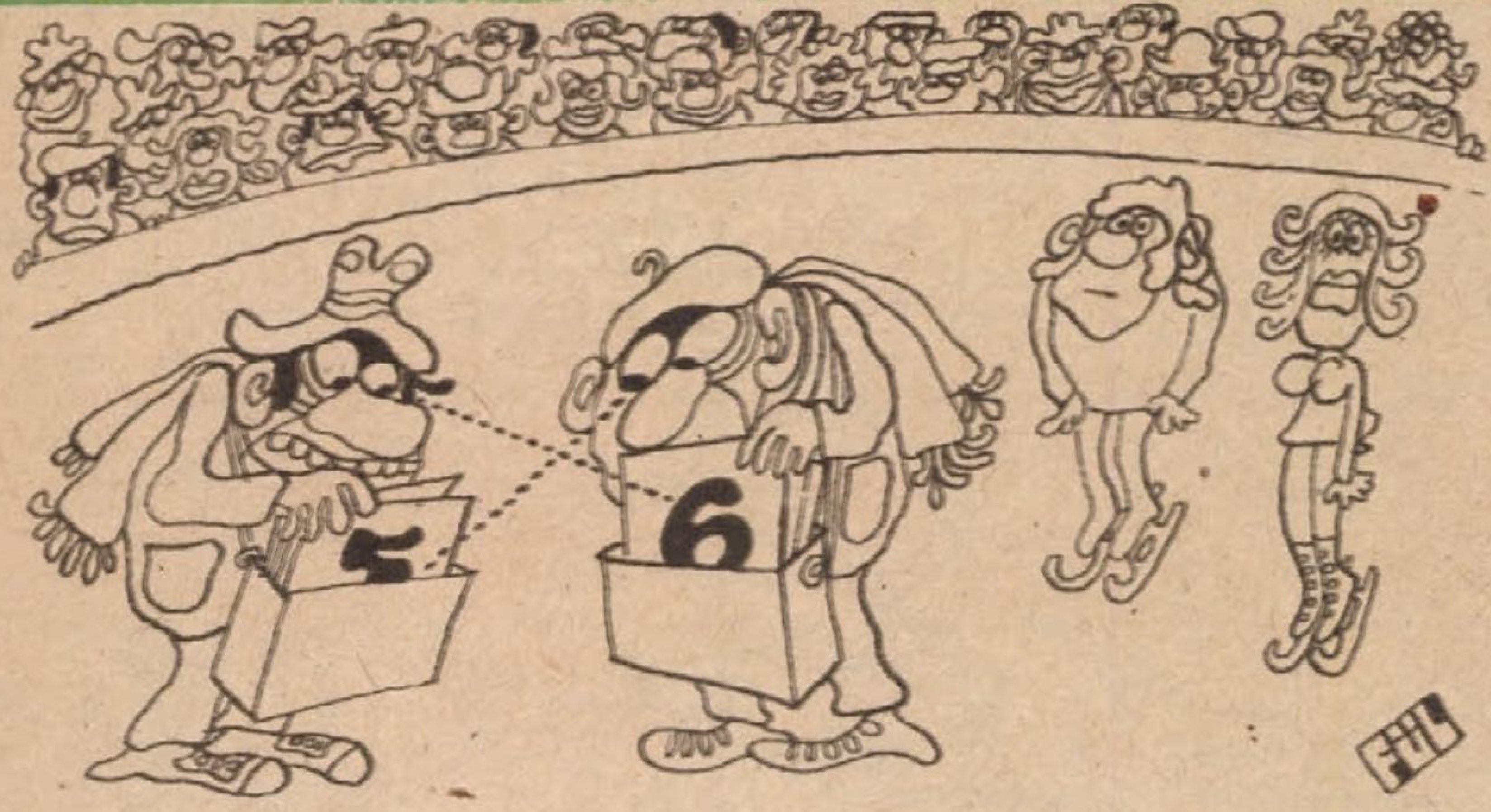
Én mondom, ha egy mód van rá, itthon üljön az ember, ne külföldön...

Szilágyi György

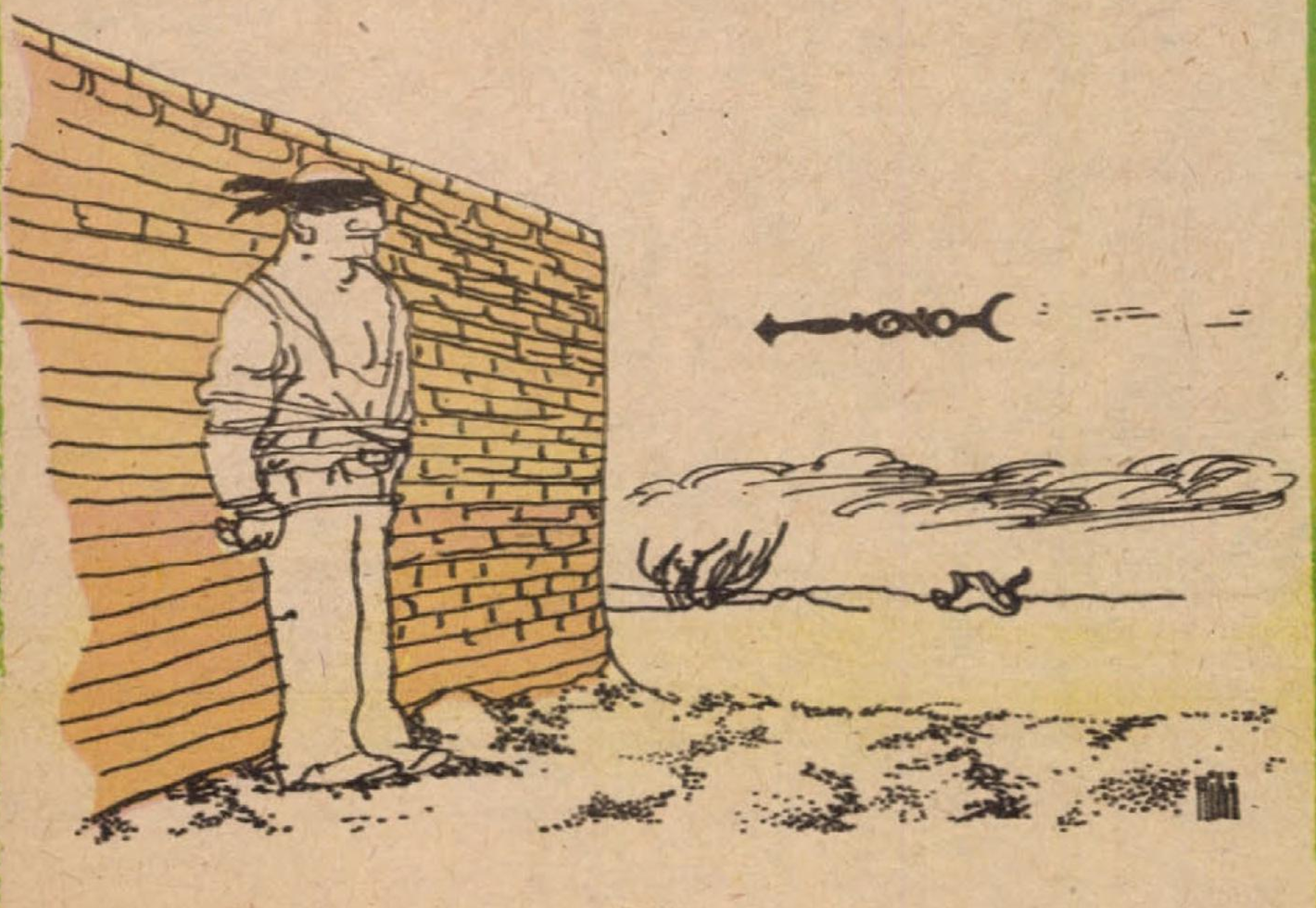
MÁSODPERC

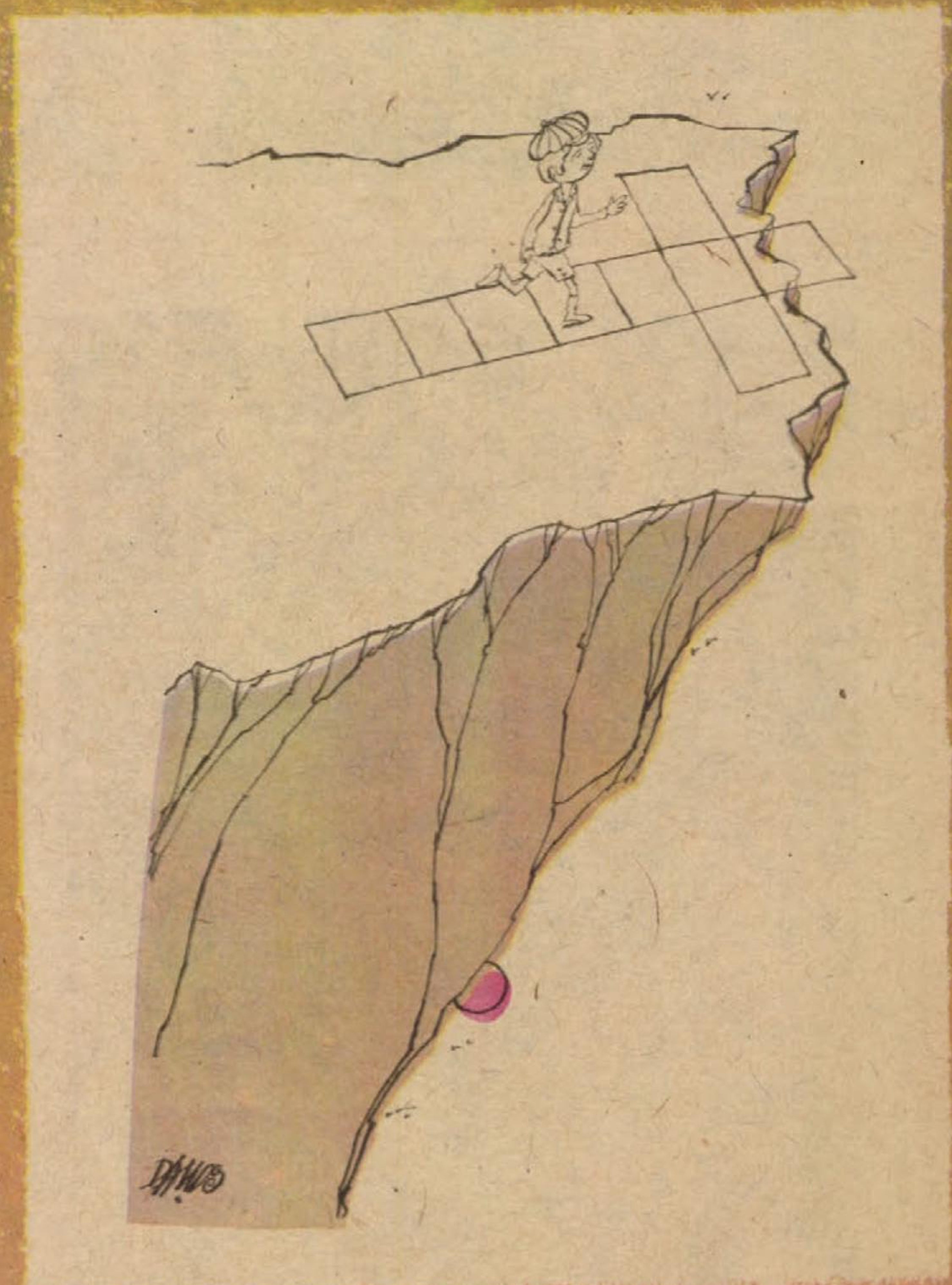

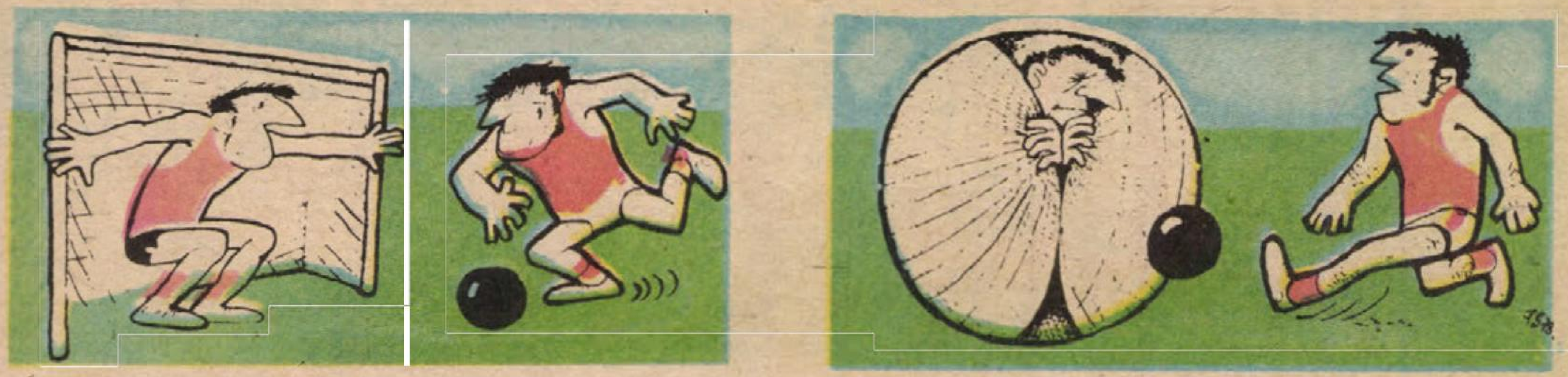
LEHOCZKI, BRENNER, FÜLÖP, HEGEDŰS, DALLOS, SAJDIK

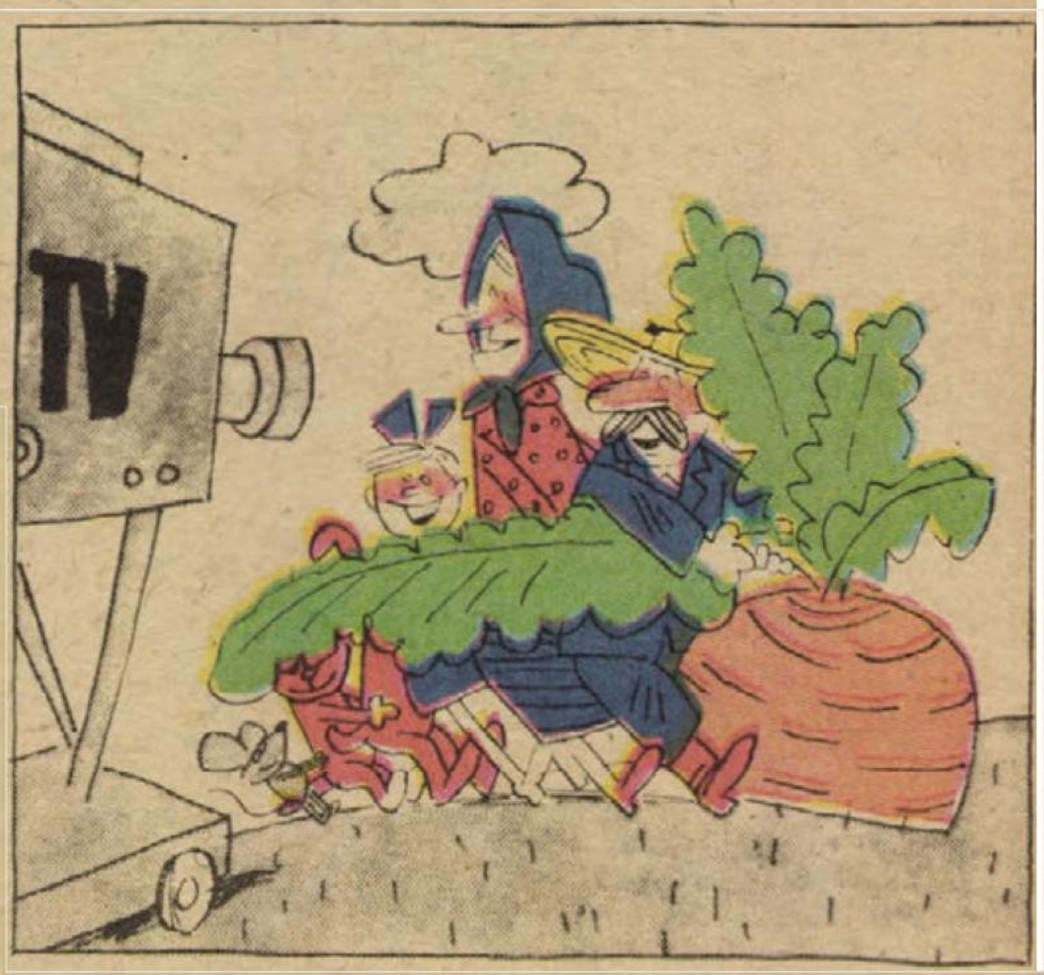

BIZTOS VÉDELEM

RÉPAMESE

1

2

A ZSONGLŐR

HIRDETÉS

Kitettek a vállalat kapujára egy hirdetést:

> **Sürgősen keresünk**
>
> **takarítónőt,**
> **gépészt,**
> **anyagmozgatót.**
>
> **Jelentkezés**
> **a munkaügyi**
> **osztályon.**

Nem jelentkezett senki.

— Aki ezt a hirdetést megfogalmazta — mondta az igazgató —, az egy kiszikkadt bürokrata. Olyan hatásos szöveg kell, amely tömör, velős, szuggesztív. Olyan, hogy aki elolvassa, viselkedjék úgy, mint a nagy Cézár hajdanán. Jött, meglátta, belépett. És nagyobb tábla is kell, az jobban felkelti a figyelmet.

Igy hát egy nagyobb táblát kerítettek elő, tömör, velős, szuggesztív szöveget írtak rá.

> **Kedves elvtársak! Nők és férfiak! Barátaink!**
> **Örömmel fogadunk fel benneteket**
> **az alábbi munkakörökbe:**
>
> **takarítás,**
> **gépészet,**
> **anyagmozgatás.**
>
> **Érdekes, izgalmas munka,**
> **mélységes anyagi és erkölcsi megbecsüléssel!**
>
> **Tárt karokkal**
> **vár titeket**
> **a munkaügyi osztály.**

Erre sem jött a kutya se.

— Az a baj — állapította meg az igazgató —, hogy nem mutatós a felirat, rondák a betűk. Profival kell megcsináltatni, egy grafikussal, vagy más képzőművésszel. És javítani kell a szövegen is, melegebbé, emberibbé kell tenni.

Megrajzoltatták hát a hirdetményt egy grafikussal, a mondókát pedig úgy tették melegebbé, emberibbé, hogy a végére odaíratták:

„Az új belépőknek szép munkasikereket, a magánéletben pedig sok sikert, boldogságot, töretlen egészséget kíván az üzem egész kollektívája."

Hatás — semmi!

Erre összehívtak egy bizottságot.

— Vegyék be a hirdetésbe — javasolta egy közgazdász —, hogy premizálható munkákról van szó.

— És azt is — tette hozzá a gondnok —, hogy az egyedülállóknak kulturált otthont biztosítunk a munkásszálláson.

— Jutalomüdülés, jutalomutazás, továbbtanulási lehetőségek, a gyerekek számára óvoda, bölcsőde, napközi — egészítette ki a javaslatot a szakszervezet, a nőbizottság, az ifjúsági szövetség.

Az lett a vége, hogy két hatalmas táblát készítettek, az egyiken a fölhívás a belépésre, a másikon a kedvezmények, juttatások, jutalmak, előnyök.

Akkora jelentkező sem akadt, mint a kisujjam.

Mit volt mit tenni, tanácsért fordultak a szomszéd gyár munkaügyiséhez, egy öreg rókához. Az megnézte a hirdetéseket, és megcsóválta a fejét.

— Micsoda korszerűtlen, durva sóder! Hogyan lehet ilyesmiket egyáltalán kiírni?! Takarítónő? Gépész?! Anyagmozgató?! Ahelyett, hogy a mai idők stílusának megfelelően, az emberek emberi méltóságára, jogos becsvágyára építve azt írták volna takarítónő helyett, hogy hulladékcsökkentési technikust keresnek, nem anyagmozgatót, hanem szállításügyi referenst, nem gépészt, hanem mechanikai szakértőt?!

Megfogadták az öreg róka tanácsát, és aznap tolongtak a jelentkezők, kedvükre válogathattak közülük. Akiket fölvettek, úgy takarítottak, úgy javították a gépeket, úgy szállították az anyagot, ahogy kellett. Ráadásul a hulladékcsökkentési technikusok, a szállításügyi referensek, a mechanikai szakértők kevesebb fizetéssel is beérték, mint a közönséges takarítónők, gépészek, anyagmozgatók!

(Oroszból fordította: **Kürti András)**

ZONGORAVERSENY

Aszongyák

a londoni Sunday Timesban cikk jelent meg arról, hogy az emberek mi minden ellen kötnek biztosítást, van, aki a siremlékét biztosította az esetleges megrongálás ellen, sokan a boldogtalan szerelem ellen, és (valószínűleg még többen) imádottjuk hűtlensége ellen kötnek biztosítást, a kártérítés összege állítólag a hölgy korától függ.

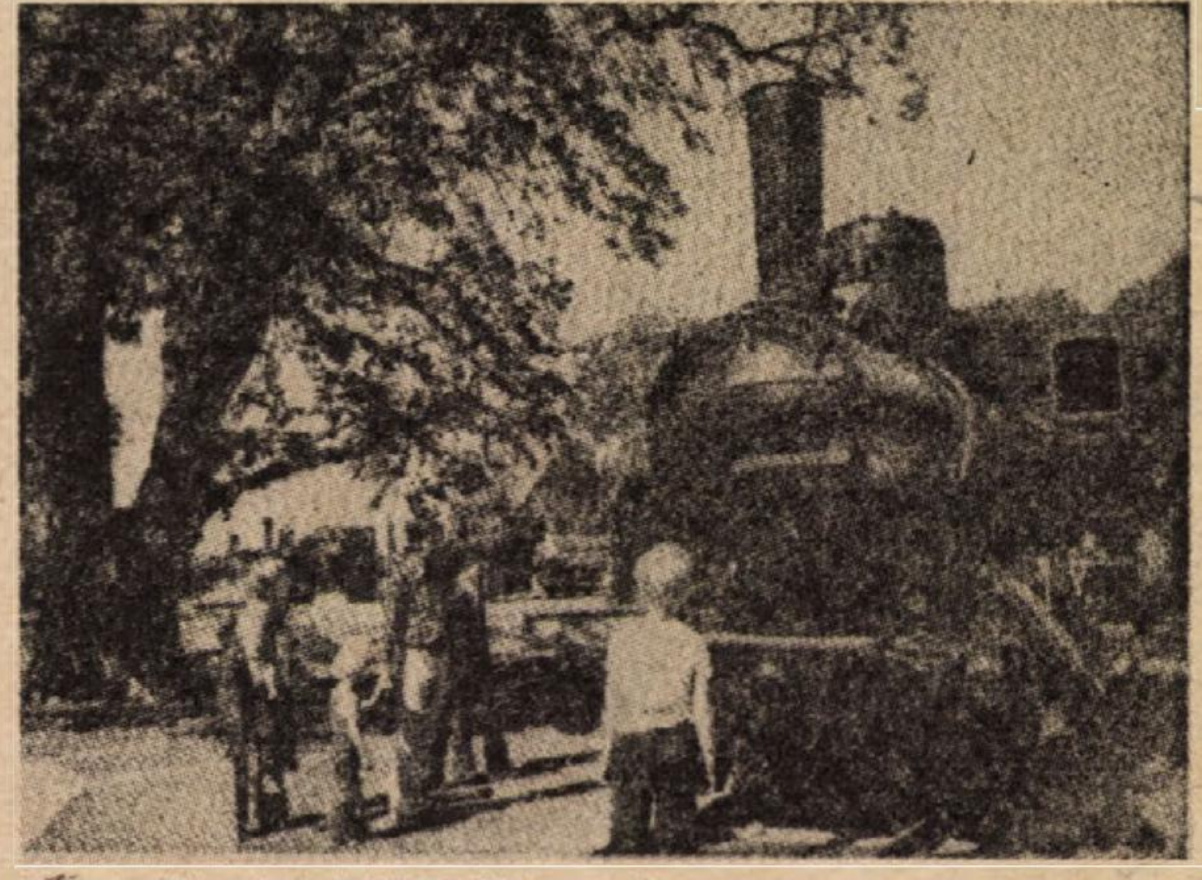
Ha valóban mód van a biztosítás ilyen (nem tudok rá más szót) sokirányúsítására — bár erre nem merek megesküdni, hiszen London oly messze van és különben is kissé ködös —, minden bizonnyal lesznek ötletes, leleményes, sőt zseniális emberek, akik biztosítást kötnek a vásárolt élelmicikkek szavatossági idejének lejárt volta ellen, amely szavatossági idő amúgy sincs feltüntetve az élelmi cikken, vagy ha fel is van tüntetve, olyan kriptogram formájában van feltüntetve, amelyen maga a feltüntető sem tudott eligazodni, sőt nem is akart, hiszen így megtakarítja annak a kedves vevőnek egy rejtvényújság árát (mindent a vevőért), sőt talán lesznek olyanok is (fantasztikusan hangzik, pedig akik az életet ismerik, azoknak a számára nem az), akik a főnök lábára kötnek biztosítást, ezt úgy kell érteni, hogy ha bal lábbal kelt fel a főnök, a biztosító téríti meg az ez okból elmaradt prémiumot, lesznek biztosra menni akaró telefonálók, akik biztosítást kötnek a titkárnői letagadás ellen (bár ha ezt némely titkárnő megtudja, csakazértse tagadja le a főnökét, mit keressen az a nyamvadt ügyfél, nem igaz), és így tovább, én a magam részéről legszívesebben a láthatatlanság ellen kötnék biztosítást.

Hogy ne nézhessenek többé egyetlen hivatalban se keresztül rajtam.

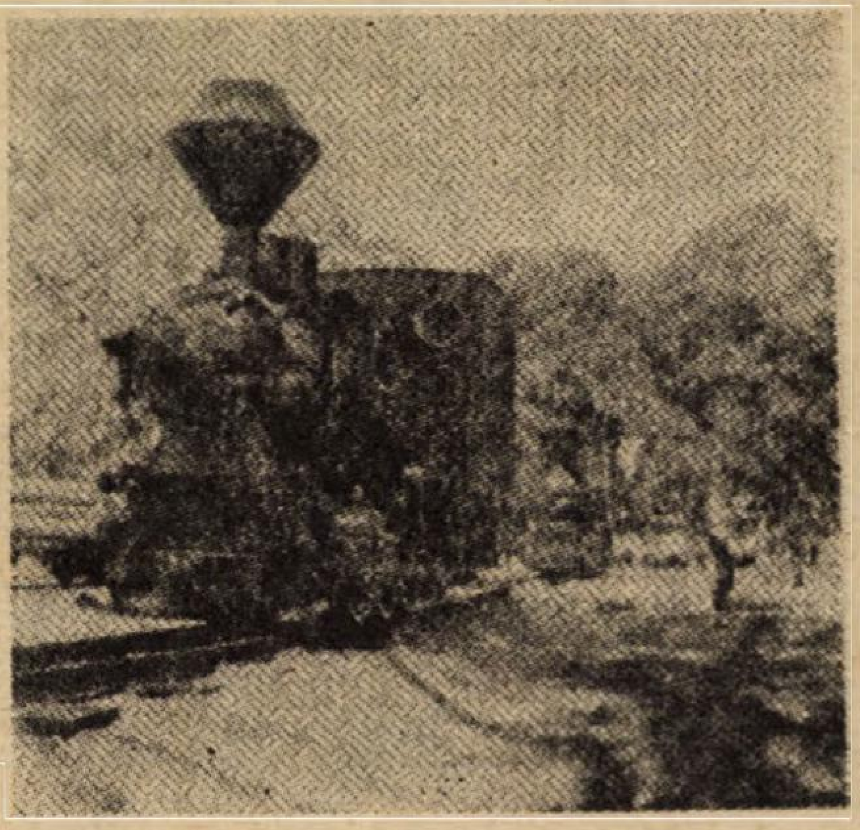
(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Mozdonymúzeum

Naponta több száz érdeklődő tekinti meg Nagycenken a szabadtéri állandó mozdonykiállítást. Hazánk különböző részeiből hozták a mozdony matuzsálemeket. A legrégebbi gőzmozdony, amely a kiállításon látható, az 1900-ban készült szertáros gőzmozdony, amely egykor a Borsodi Bányatársulat tulajdona volt

Naponta több száz érdeklődő tekinti meg Nagycenken a szabadtéri állandó mozdonykiállítást. Hazánk különböző részeiből hozták a mozdony-matuzsálemeket. A legrégebbi masina, amely a kiállításon látható, az 1900-ban készült szertárcs gőzmozdony, amely egykor a Borsodi Bányatársulat tulajdona volt.

Mi értjük: nem egypetés mozdonyikrek!
(Az Észak-Magyarország c. lapban és a Népszavában fedezte fel Béres János, edelényi olvasónk)

A POPKRITIKÁRÓL

Nem lett semmi bajod?

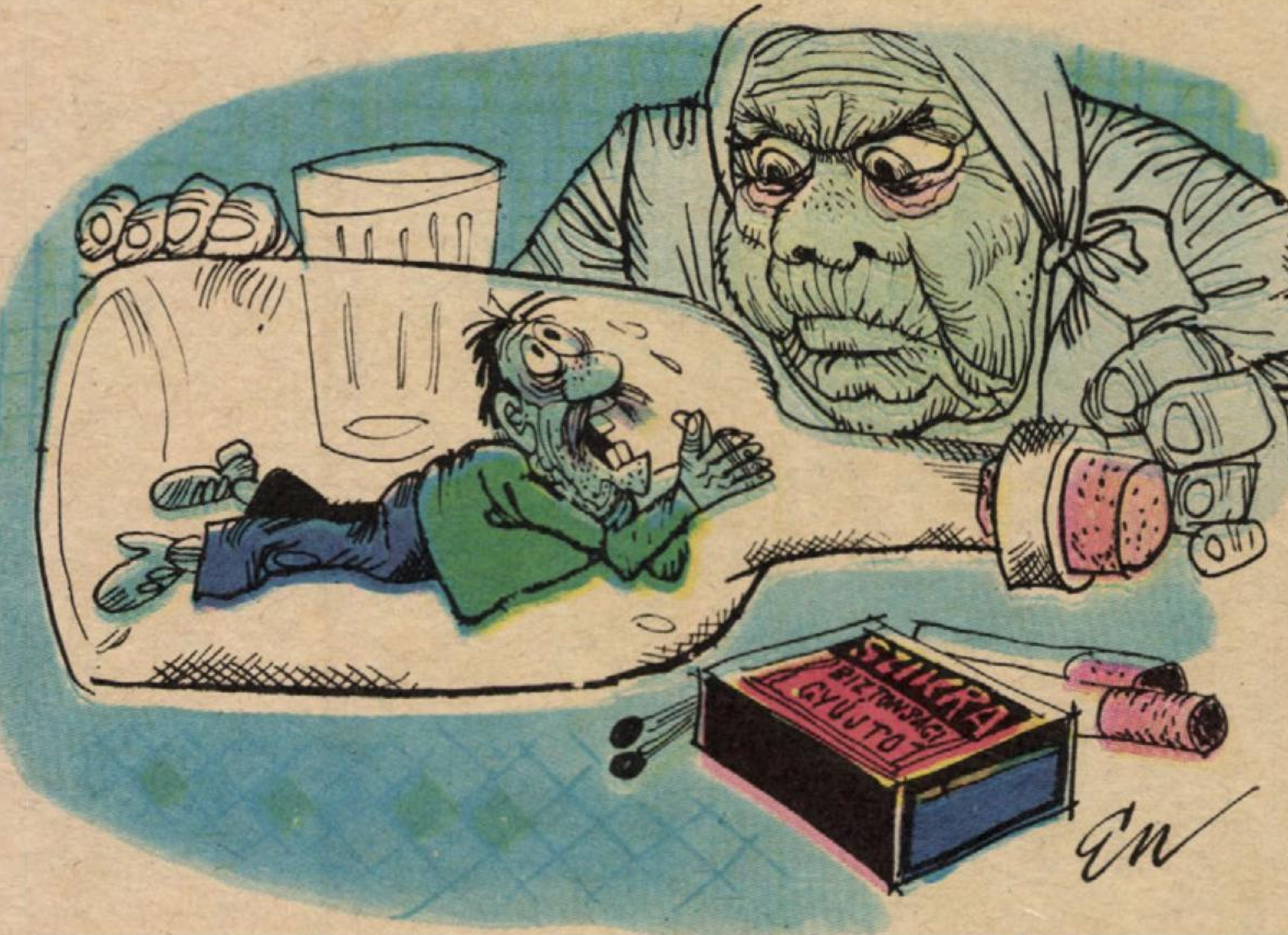
Hogyne lett volna bajom? Beleőrültem a bizonytalanságba, hogy popkritikáról, vagy paprikavitáról van-e szó?
(A Magyar Ifjúságból ollózta Andrási Béla, tarjáni olvasónk)

Nem lett semmi bajod?

Hozzászólás a paprikavitához

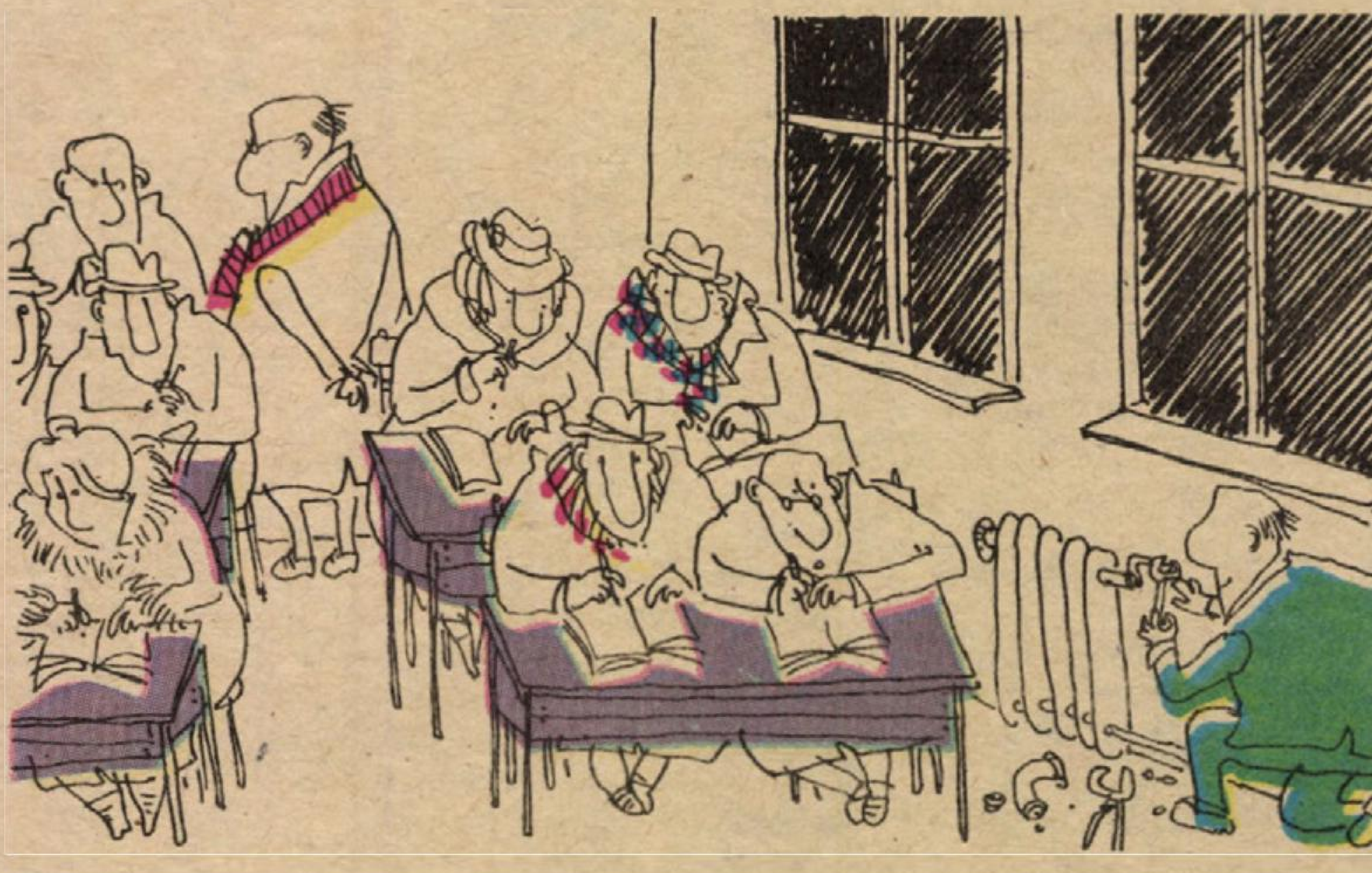
47. oldal

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

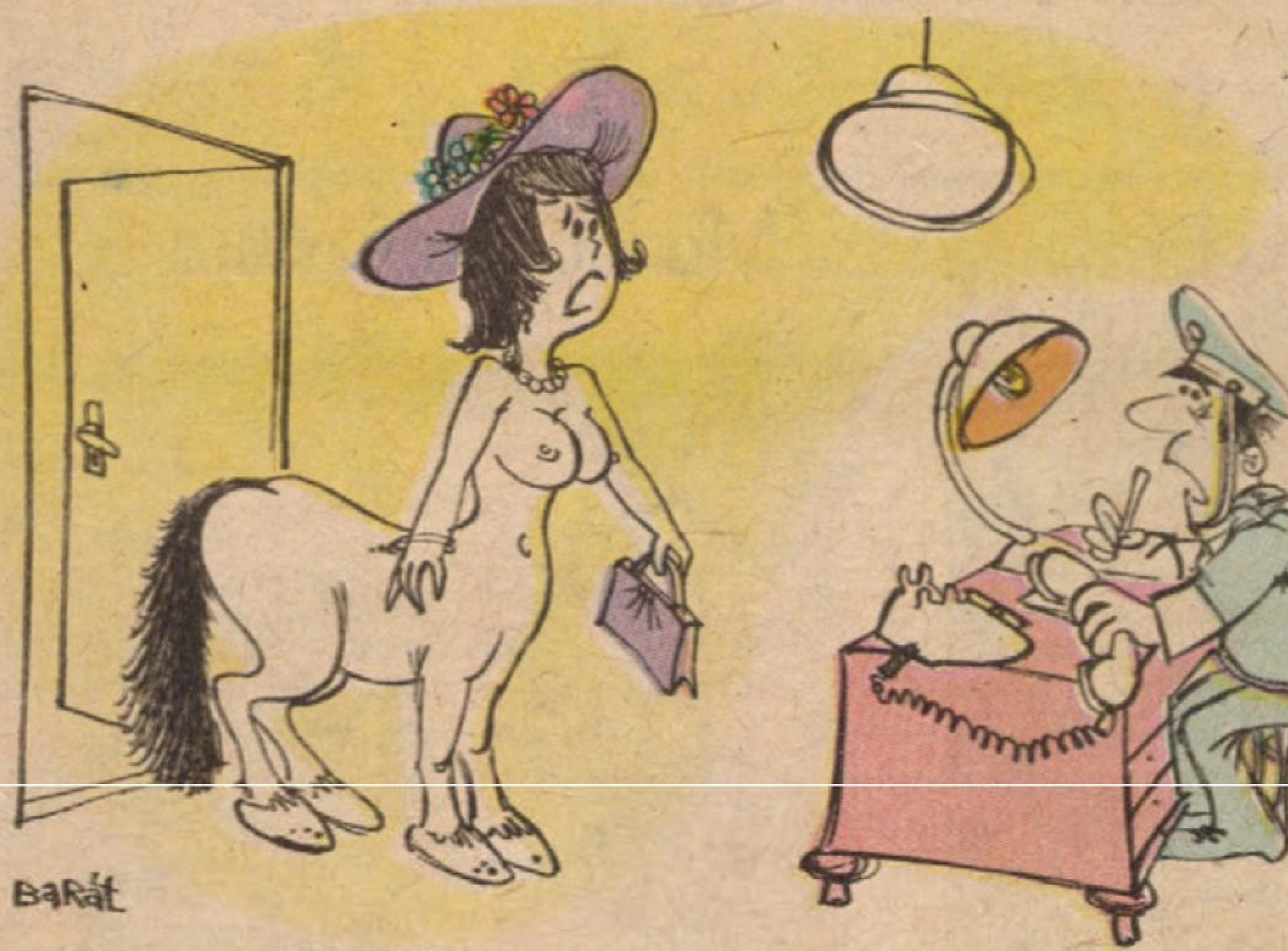
– Anyukám, eressz ki, nem fogok többet inni!

ESTI ISKOLA

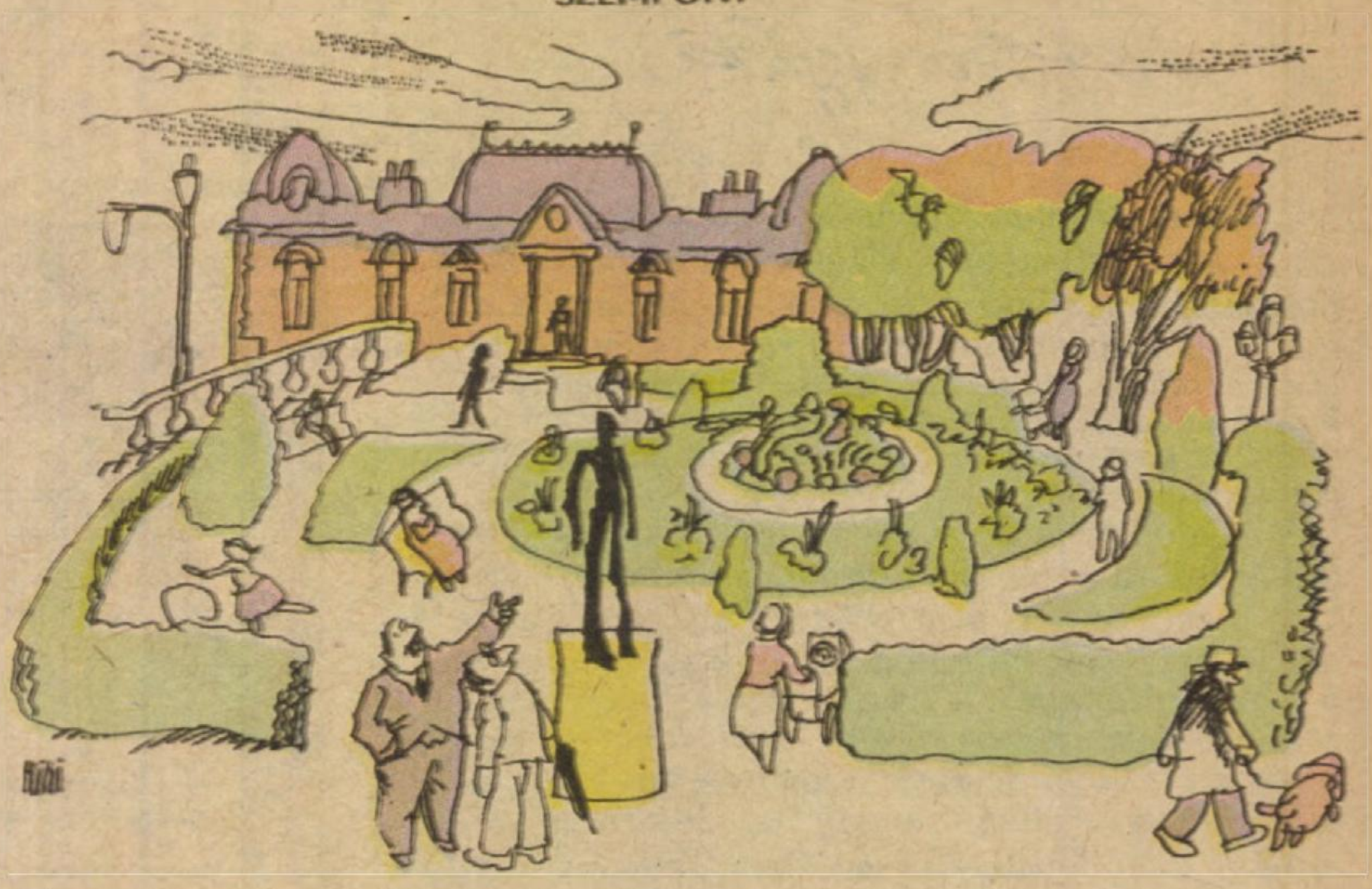
– A vízszerelő már megint megúszta a dolgozatírást!

KÖZÉRDEKŰ BEJELENTÉS

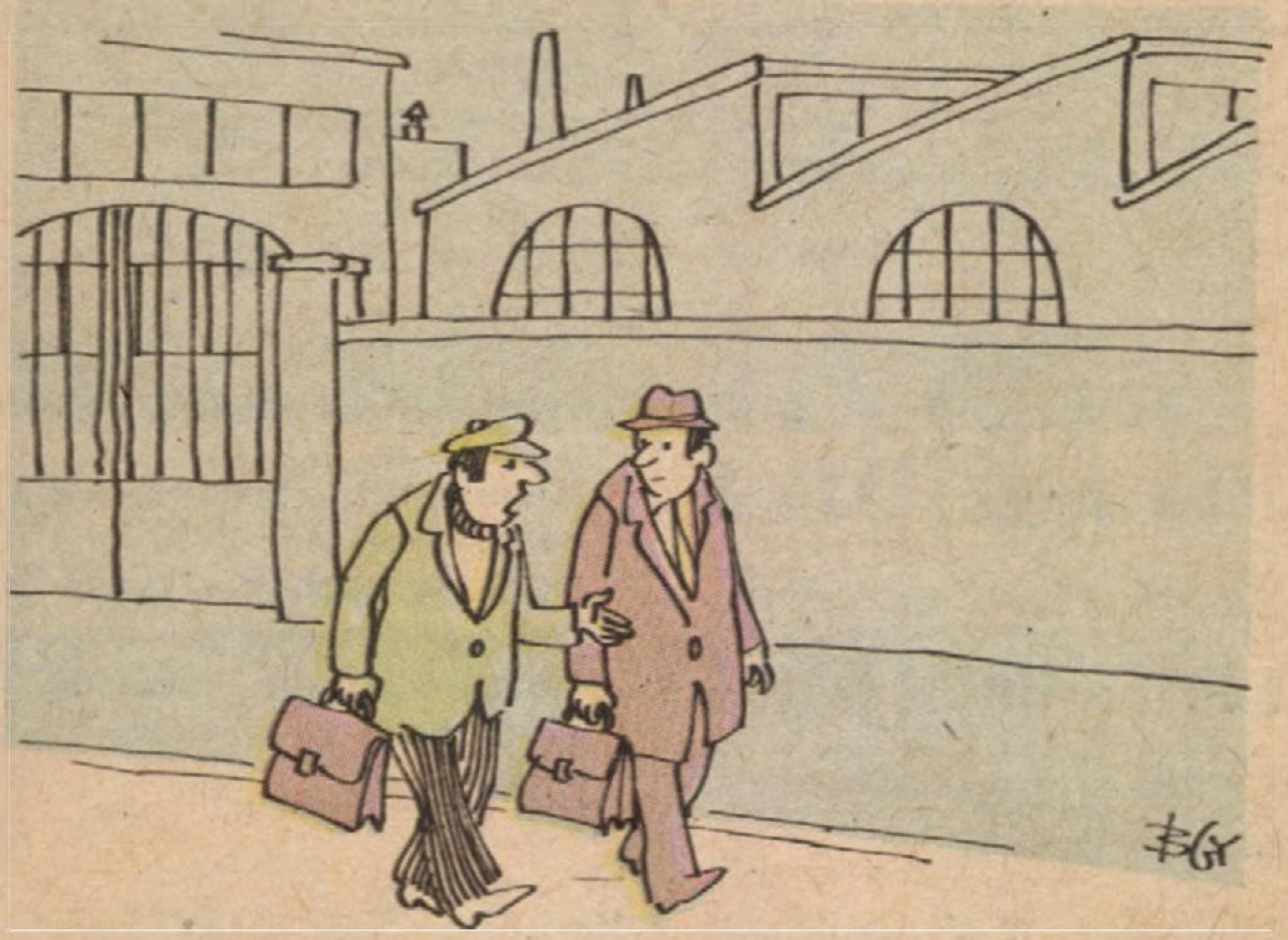

– Elcsábított egy ménesgazda...

SZEMPONT

– Ezt a köztéri szobrot rendeltük, mert ez aránylag keveset takar a tájból...

– Napközben kevesebbet dolgozunk, mert ahhoz, hogy meglegyen a pénzünk, ötven túlóra is kell...

ABSZOLÚT ROSSZ FILM

SZILÁNKOK

JÖVŐBELÁTÁS

Ahogy elnézem Ferike szüleit, szegénynek nehéz gyermekkora lesz.

EZ A MEGOLDÁS?

— Amióta elváltunk, remekül élünk egymással közös háztartásban.

PAPUCSFÉRJ

— Majd én megmutatom ki az úr a háznál! Nálunk az történik, amit te akarsz! — kiáltott szigorúan a feleségére.

ABSZOLÚT IRIGY EMBER

— Meg szeretném csókolni a gyönyörű Magdát, de nem teszem.
— Miért?
— Mert neki is jólesne...

ABSZURD

— A feleségemmel most tanulunk be egy cirkuszi drótkötélszámot.
— Miért?
— Kiegyensúlyozottan szeretnénk élni.

EZ IS VALAMI

Javult a cipők rossz minőségéről írt riportok, cikkek minősége.

MAI ÓSZERES

— Csak nem képzeli, hogy használt holmit veszek?!

PROFI BOKSZ

Az ellenfelek meleg barátsággal, sportszerűen kezetfogtak mielőtt agyonverték volna egymást.

BETÖRŐ

— Tegnap betörő járt a lakásomban.
— És?
— Körülnézett, látta milyen körülmények között élek, letett az asztalra ötszáz forintot a legszükségesebb kiadásaimra.

SZÉP KIS VENDÉG

Az étterembe középkorú férfi állított be, kezében ételhordóval. A pincér percek alatt az asztalnál termett:
— Ebben tetszik elvinni az ebédet?
— Nem. Ebben hoztam egy kis finom húslevest és rakott káposztát. A feleségem remekül főz.
— Tehát mit rendel a vendég?
— Egy kést, egy villát, két tányért, papírszalvétát. Tudja, imádok étteremben enni. Ha jó lesz a kiszolgálás, törzsvendég leszek maguknál...

KRIMIOLVASÓ

Lajos először megnézi a krimi utolsó oldalán, hogy ki a gyilkos, aztán visszalapoz az elejére izgulni, hogy vajon ki lesz az áldozat.

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Egyelőre legyen a kisfiamból egyetemi tanár, aztán majd meglátjuk...

EMBERI DOLOG

Hétfőn hiányzik a megszokott televízióadás, kedden hiányzik a megszokott szabad hétfő.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Lajos, komolyak a szándékaid?
— Esküszöm a becsületemre!
— Akkor miért kísérgetsz más nőket?
— Nem akarok kimenni a gyakorlatból.

*

— Miért vesztek kocsit?
— Mert már mindenkinek van.
— De nagyon veszélyes.
— Nem számít, a férjem jár majd vele!

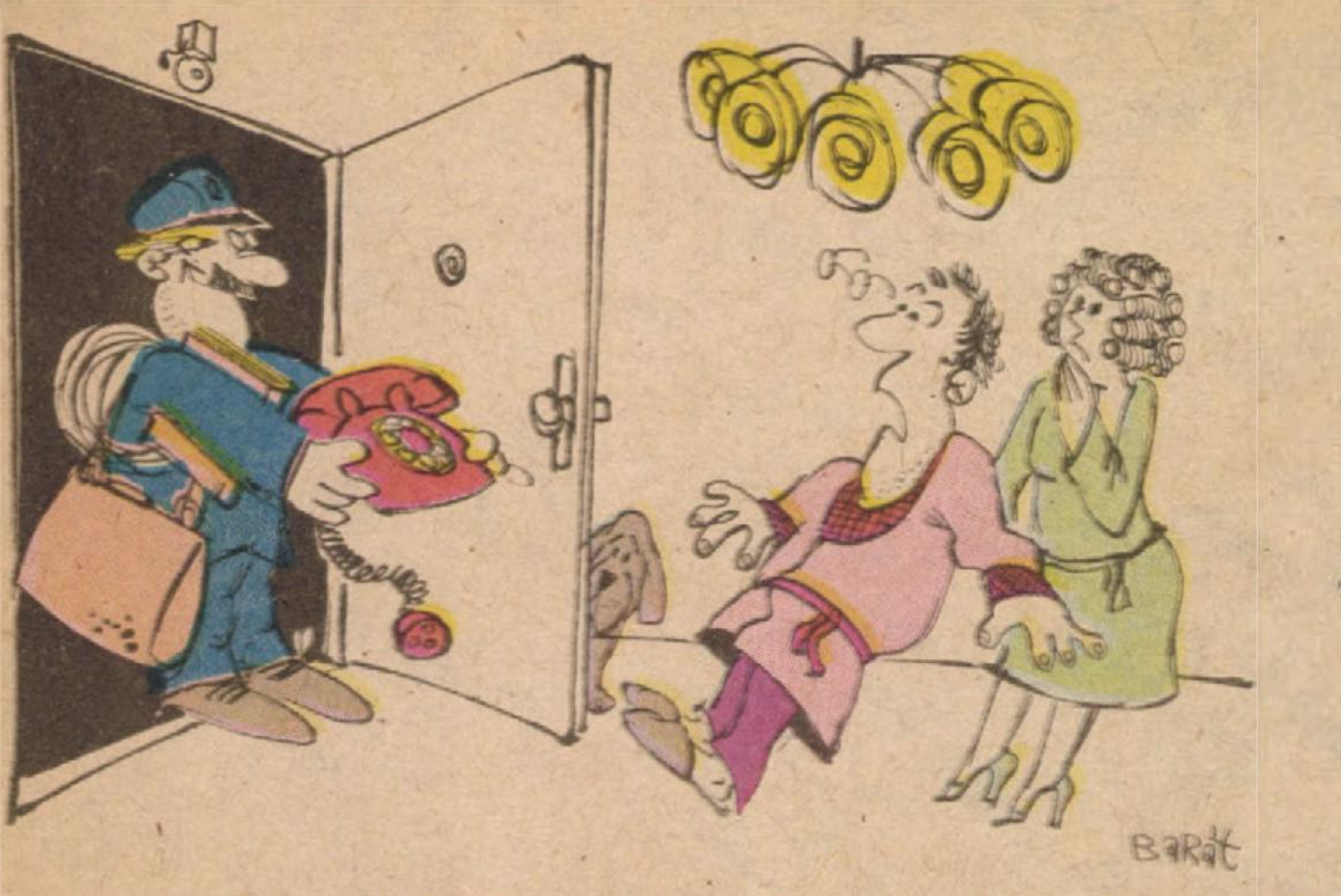
— Nézze meg ezt a helyiséget. Egy évvel ezelőtt elhanyagolt, piszkos italbolt volt.
— És most?
— Szintén az.

*

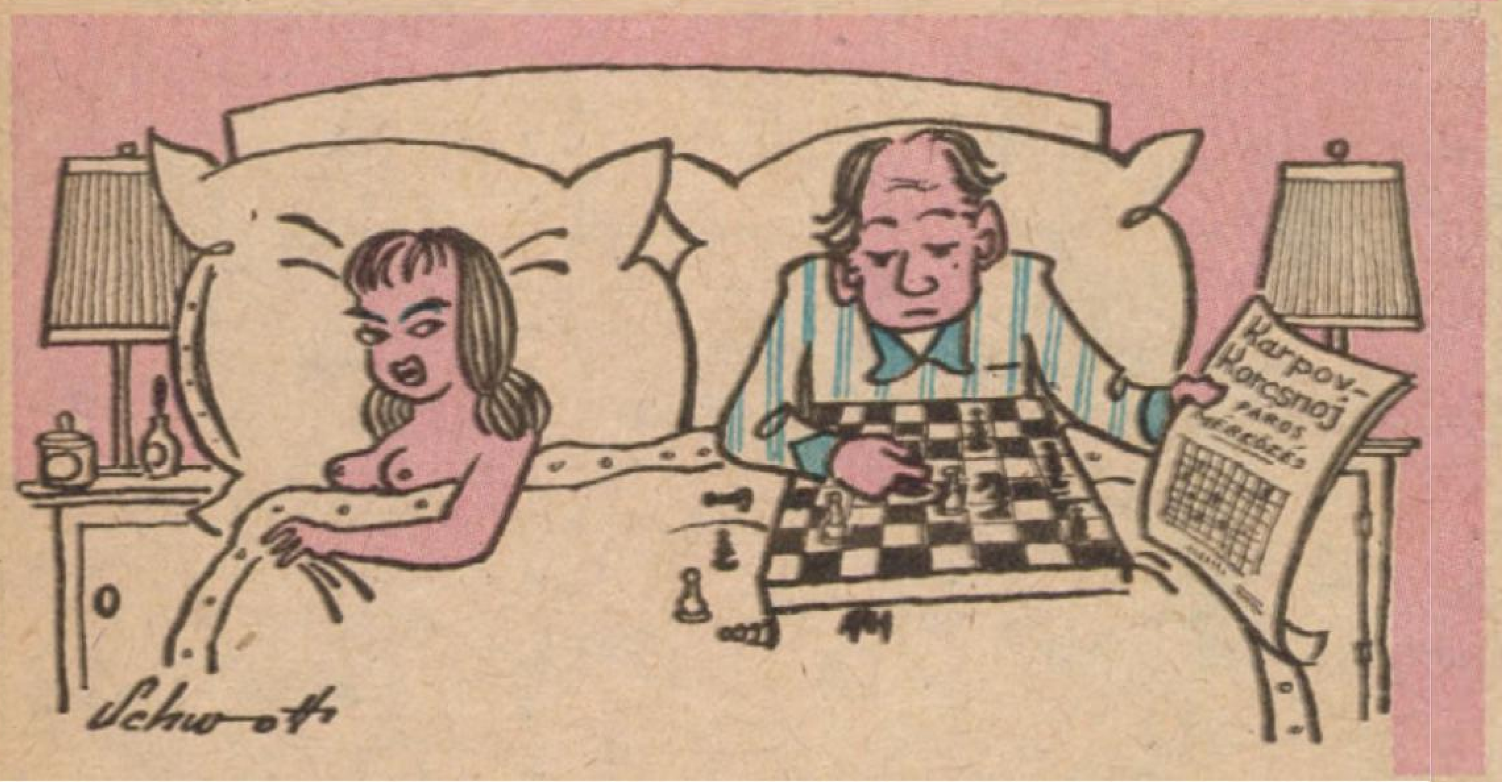
— Magduskám, drága, szombaton sajnos nem mehetünk hozzátok, mert hangversenyjegyünk van...
— És mi van műsoron?
— Jaj azt nem tudom, nem is érdekel, mi úgyis csak fanyalogni megyünk...

VIDÉKI FELLÉPÉS

– Úristen! Ez hihetetlenebb, mint a halottlátás...

– Kíváncsi vagyok, mit fogsz csinálni a következő sakkvilágbajnokságig!

ÚJ ABC

– Az isten szerelmére, hisz csak az előbb nyitottunk!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Peti fiam, ha továbbra is ilyen rossz leszel, elküldelek a háztól.

— Jó, anyu, de akkor nem leszel jogosult a gyermekgondozási segélyre.

*

— Gizike, nagyon sápadt vagy.

— Igen, mert szenvedek.

— Mi bántja a lelked?

— A jólneveltséged.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-44 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A macska meg az egér

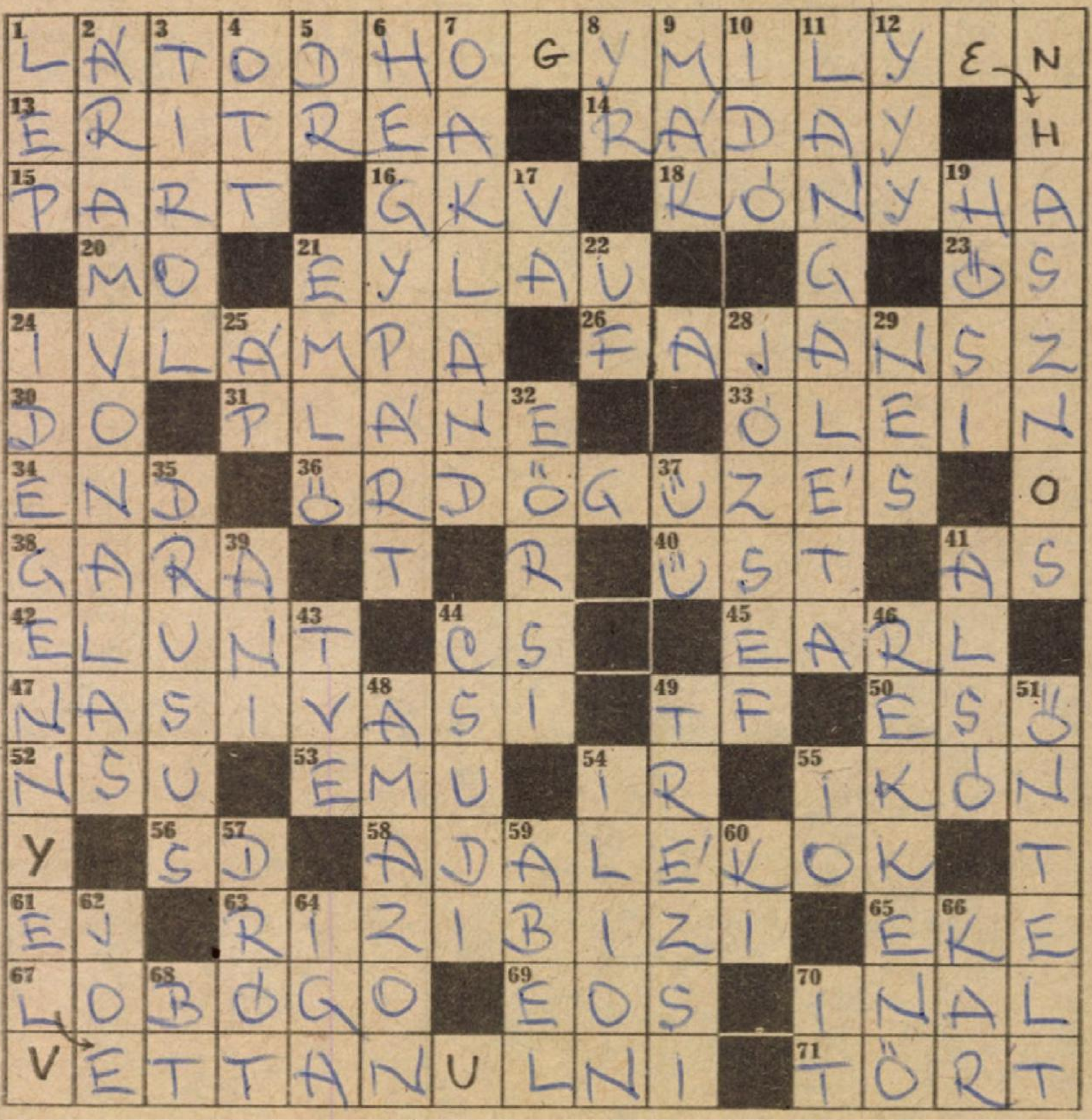
Az egér szerencsésen elmenekült a macska elől és bebújt egy lyukba. Várt egy darabig, majd — amikor kutyaugatást hallott — előbújt. Hát nem a macska várta? Megfogta a macska az egeret és azt mondta neki:
— Vízszintes 1. — függőleges 24. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 6-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest. 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Etiópiához tartozik
14. Királyi biztos, a betyárvilág felszámolója (utca a IX. kerületben)
15. Folyót szegélyez
16. Gépkocsivezető röv.
18. A lakás egyik fontos helyisége
20. A molibdén jele
21. Itt vesztett Napóleon csatát 1807-ben
23. Ükapa
24. Közvilágítást szolgáló fényforrás
26. Agyagból készült, égetett, mázzal bevont edény
30. A törzshangsor első hangja
31. Főként, kiváltképpen
33. Lényegében olajsav
34. Vég — angolul (happy ...)
36. Szertartás a gonosz lélek eltávolítására
38. Helység Bács-Kiskun megyében
40. Fémből készült nagy edény
41. Az arzén jele
42. Ami a könyökünkön jön ki
44. Kettő betű
45. Angol nemesi rang
47. Kártyával űzött rosszhírű szerencsejáték
49. Testnevelési főiskola
50. A mezőgazdaság szükséglete
52. Autómárka
53. Futómadár
54. Európai nép
55. Görögkeleti szentkép
56. S. D.
58. Valamilyen fontos kérdést megvilágító újabb adatok
61. Indulatszó fejcsóváláshoz
63. Zöldborsós rizs
65. Földművelő eszköz
67. Zászló
69. A hajnal mitológiai istennője
70. Sürgősen meglép
71. Nem egész szám

FÜGGŐLEGES

1. Elborít
2. A közegellenállást csökkentő formájú
3. Osztrák tartomány
4. Helyhatározó
5. Diplomát jelent
6. A francia forradalom egyik politikai tényezője volt
7. Nagy város az USA-ban
8. Y. R.
9. Tésztába való töltelék
10. Mesterséges nyelv
11. Hórihorgas fiatalember
12. Azonos betűk
17. Képző, -ve párja
19. Áldozatos nagy tett jelzője
21. Tejkiválasztó szerv
22. Ezt kiáltotta a néma indián
25. A fordítottja köszönés
28. Legnagyobb költőink egyike
29. Z-vel a végén: halk zaj
32. Magyar író (István)
35. Kiváló római hadvezér volt
37. Azonos betűk
39. A. N. I.
41. Kártyafigura
43. T. V. E.
44. A Vidám Színpad művésze
46. A nagyon nagy nyári meleg
48. Harcos asszony a görög mondában
49. Divatjamúlt női névbecézés
51. Nagyra tartja önmagát
54. Trója görög neve
55. A 10. függ. magánhangzói
57. Fémhuzal
59. Nagy norvég matematikus (1802—1829)
60. Kérdőszó
62. Angol férfinév
64. Barom terhe
66. Végtag
68. B. T.
70. Igeképző

SKÓT VICC

című rejtvényünk megfejtése:

— Talán meg akarod pofozni?

— El akarom adni neki a jegygyűrűt.

200—200 forintot nyert:

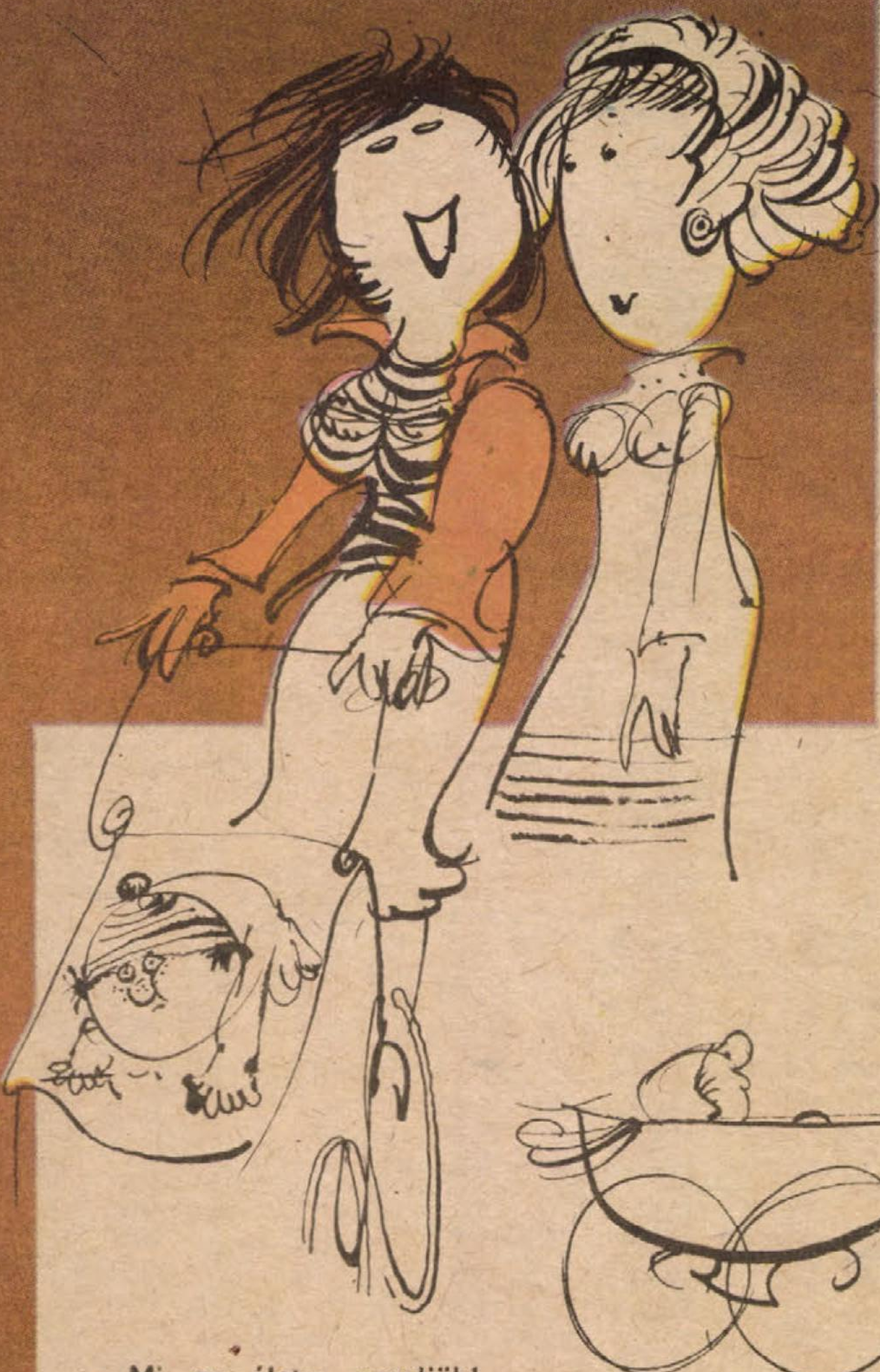
Pál Edit, Budapest, Toronyház u. 8. 1098
Bréda Ilona, Budapest, Kolozsvári u. 15. 1225
Kovács András, Oroszlány, Béke Bányász Szálló, 2840

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

ŐK ÉS MI

SAJDIK:

– Mi az életre neveljük! Városi zajt vettünk a magnóra, azzal altatjuk.

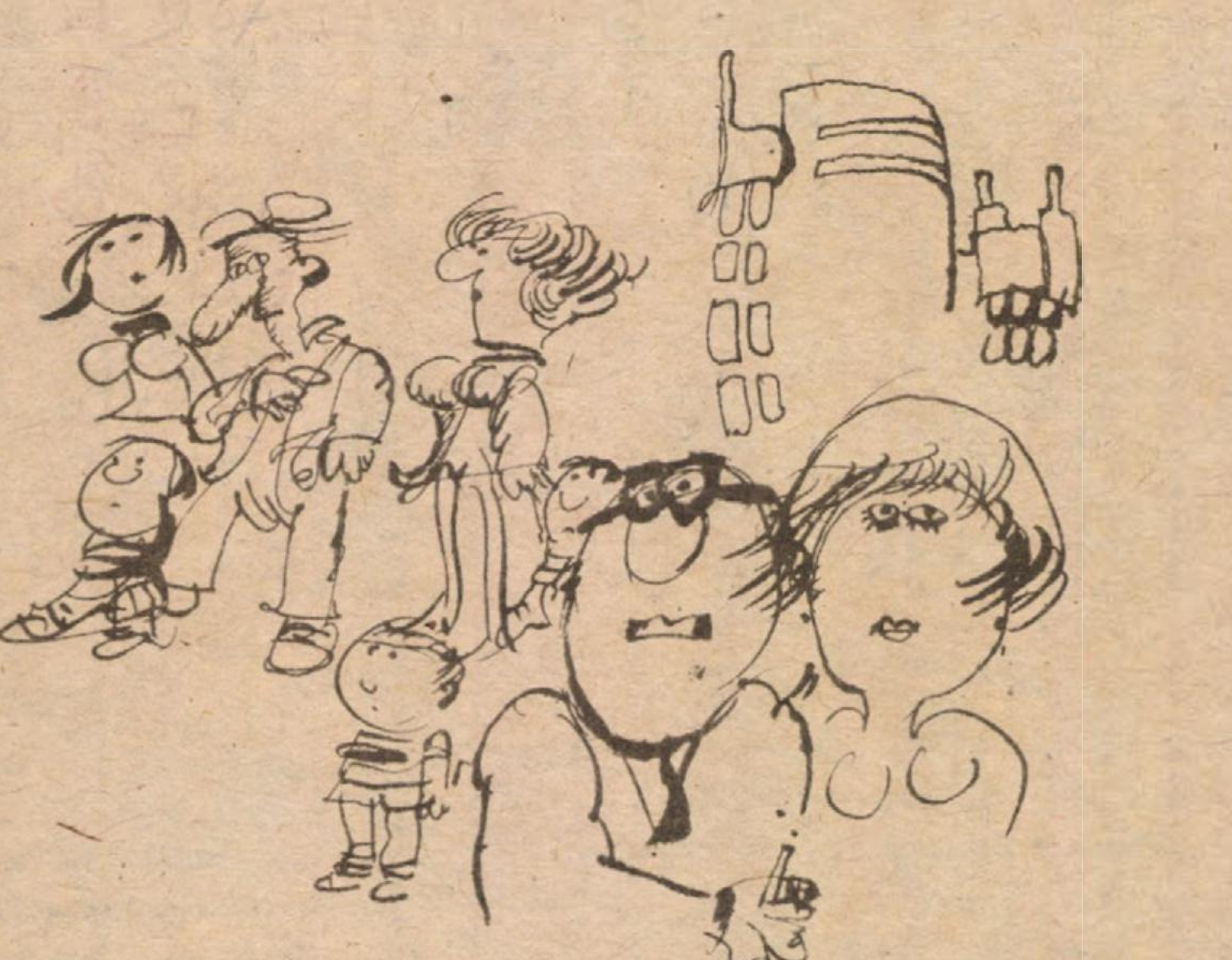
– Semmi hátránya sincs abból, hogy nem ismeri az apját! A tévé férfi bemondóit naponta látja, azokat hívja apukának.

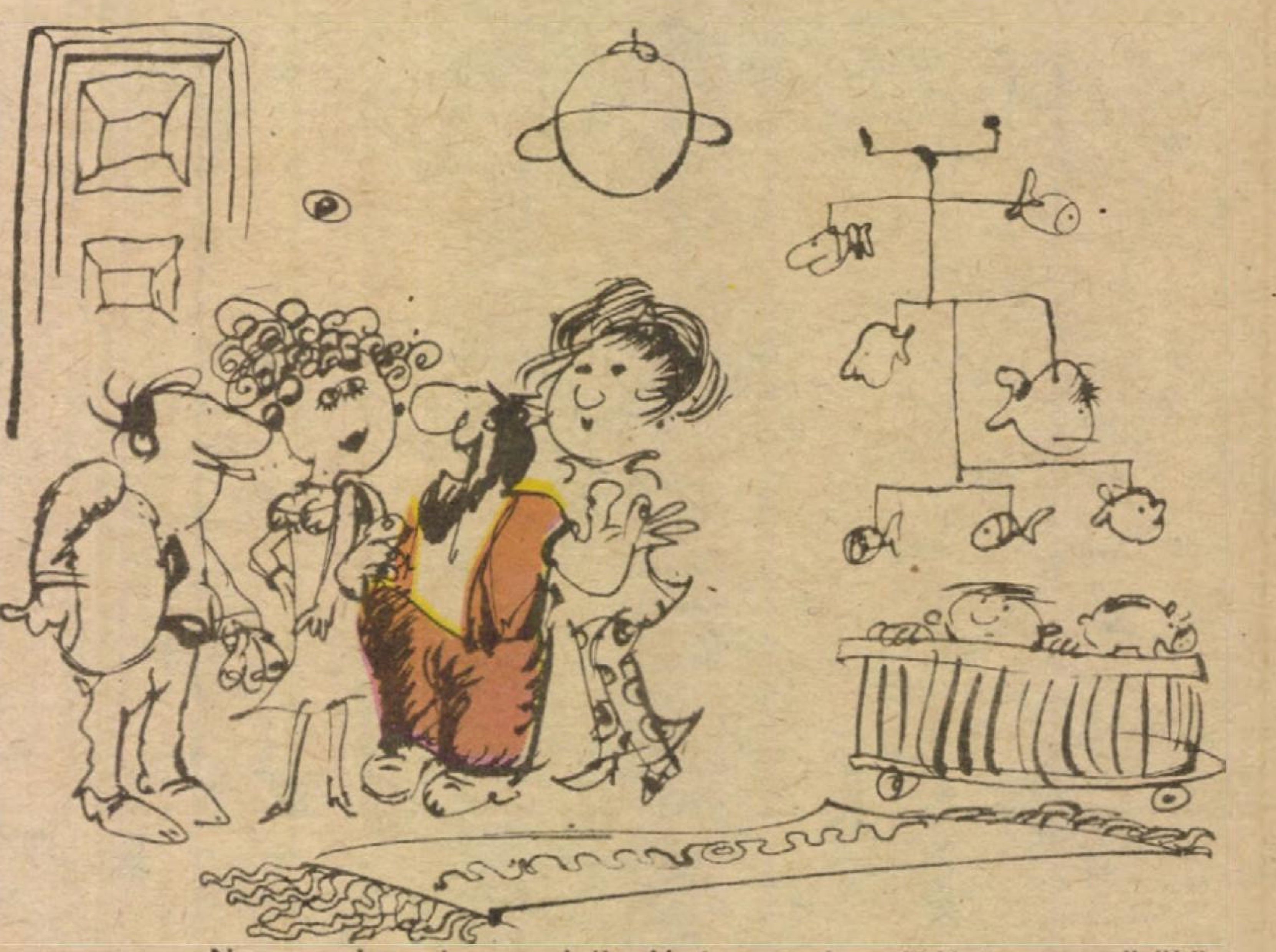
– A volt papám szidja a volt mamámat, a volt mamám szidja a jövendő mamámat, a nagymamám szidja mind a hármat.

ÖREGEK A PARKBAN

– A mai gyerekeknek már nincs sivár gyermekkoruk, a legtöbbnek négy szülője is van.

– Nagyon komoly gondolkodású gyerek, például most örökösödési adóra gyűjt.